

ACTA DE LA SESSIÓ DE PLE

IDENTIFICACIÓ DE LA SESSIÓ

Núm. acta: 1

Data: 8 de març de 2014

Hora: 11.00 hores

Caràcter de la sessió: ordinària

Convocatòria: 1^a

Lloc: Sala de Plens

Regidors assistents:

Sr. Marc García Nadal
Sr. Toni Badia Ortega
Sra. Gemma Domínguez Garangou
Sra. Remei Brescó Esteve
Sr. Xavier Ribas Surroca
Sr. Julià Gifre Serarols
Sra. Anna Maria Masachs Coll
Sra. Èlia Borràs Farran
Sr. Ivan Méndez Riera

Secretària:

Imma Parramon i Burch

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Un cop comprovada l'existència de quòrum legal per a vàlida celebració del Ple, l'alcalde-president obre la sessió amb el següent ordre del dia:

1r. APROVACIÓ DE L'ESBORRANY DE L'ACTA DEL PLE ORDINARI DEL DIA 14 DE DESEMBRE DE 2013 .

El Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, l'acta del Ple ordinari de dia 14 de desembre de 2013.

2n. DONAR COMPTE I /O RATIFICAR ELS SEGÜENTS DECRETS DE L'ALCALDIA-PRESIDÈNCIA:

- a) **Donar compte del decret núm. 99 del dia 25 de febrer de 2014 pel qual s'aprova la liquidació del Pressupost 2013.**

El senyor alcalde dona compte d'aquest decret que seguidament es transcriu tot remarcant que, durant en l'exercici 2013, s'ha obtingut un romanent de tresoreria de 419.265,69 euros:

"D'acord amb l'article 191.3 del R.D. Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, correspon a l'alcalde aprovar la liquidació del Pressupost de Sant Julià del Llor i Bonmatí i dels seus Organismes Autònoms, previ informe de la Intervenció de Fons.

Atès el que estableix l'article 191.3 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals i articles 90 i 93.2 del RD 500/90, de 20 d'abril.

I vist l'informe favorable de la Intervenció de Fons,

DISPOSO

1r. Aprovar la liquidació del Pressupost General de Sant Julià del Llor i Bonmatí de l'exercici 2013, de conformitat amb el detall que a continuació s'indica:

1. PRESSUPOST DE LA CORPORACIÓ:

1.1. LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE DESPESES:

Crèdits inicials.....	1.019.523,88
Modificacions de crèdit	439.890,36
Crèdits definitius	1.459.414,24
Despeses autoritzades.....	1.091.052,98
Despeses compromeses	1.091.052,98
Obligacions reconegudes	1.085.275,90
Pagaments ordenats.....	1.085.275,90
Pagaments realitzats	989.456,74
Pagaments realitzats	989.456,74

1.2 LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST D'INGRESSOS:

Previsions inicials	1.019.523,88
Modificacions.....	439.890,36
Previsions definitives	1.459.414,24
Drets reconeguts	1.249.737,78
Drets anul·lats.....	93.445,89
Drets cancel·lats	0,00
Drets reconeguts nets.....	1.156.291,89
Drets recaptats	934.942,47
Devolucions d'ingressos indeguts.....	23.948,24
Recaptació neta.....	910.994,23

1.3. MAGNITUDS PRESSUPOSTÀRIES

1.3.a) Drets pendents de cobrament i obligacions pendents de pagament a 31 de desembre

+ Drets pendents de cobrament exercici corrent.....	245.297,66
+ Drets pendents de cobrament exercicis tancats.....	378.094,03
TOTAL.....	623.391,69

+ Obligacions pendents de pagament exercici corrent.....	95.819,16
+ Obligacions pendents de pagament exercicis tancats.....	0,00
TOTAL.....	95.819,16

1.3.b) Resultat pressupostari de l'exercici

+ Drets reconeguts nets. Capítols I a V.....	1.112.451,84
- Obligacions reconegudes netes. Capítols I a IV.....	847.486,70
(a) Operacions corrents.....	264.965,14
+ Drets reconeguts nets. Capítols VI i VII.....	43.840,05
- Obligacions reconegudes netes. Capítols VI i VII.....	-154.557,60
(b) Operacions de capital.....	-110.717,55
1. TOTAL OPERACIONS NO FINANCERES (a+b).....	154.247,59
+ Drets reconeguts nets. Capítol VIII.....	0,00
- Obligacions reconegudes netes. Capítol VIII.....	0,00
2. ACTIUS FINANCERS.....	0,00
+ Drets reconeguts nets. Capítol IX.....	0,00
- Obligacions reconegudes netes. Capítol IX.....	83.231,60
3. PASSIUS FINANCERS.....	-83.231,60
4. RESULTAT PRESSUPOSTARI DE L'EXERCICI (1+2+3).....	71.015,99
5. AJUSTOS AL RESULTAT PRESSUPOSTARI	
- Desviacions positives de finançament.....	0,00
+ Desviacions negatives de finançament.....	138.956,98
+ Despeses finançades Romanent Tresoreria desp. Generals.....	0,00

6. RESULTAT PRESSUPOSTARI AJUSTAT (4-5)..... 209.972,97
--

1.3.c) Romanent de tresoreria

1. FONS LÍQUIDS	229.047,69
2. DRETS PENDENTS DE COBRAMENT	629.115,29
+ Del pressupost d'ingressos exercici corrent	245.297,66
+ Del pressupost d'ingressos exercicis tancats	378.094,03
+ D'operacions no pressupostàries	5.723,60
- Cobraments realitzats pendents d'aplicació definitiva	0,00
3. OBLIGACIONS PENDENTS DE PAGAMENT	131.577,32
+ Del pressupost de despeses exercici corrent	95.819,16
+ Del pressupost de despeses exercicis tancats	0,00
+ D'operacions no pressupostàries	35.758,16
- Pagaments realitzats pendents d'aplicació definitiva	0,00
ROMANENT DE TRESORERIA TOTAL (1+2-3).....	726.585,66
- Drets de difícil o impossible recaptació	97.732,30
- Excés de finançament afectat	209.587,67
ROMANENT DE TRESORERIA PER A DESPESES GENERALS	419.265,69

1.3.d) Romanents de crèdit

Els romanents de crèdit totals són de 239.587,67€, el detall dels quals és el següent:

- Incorporació obligatòria (art. 182.3 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals): 209.587,67 €
- Incorporació voluntària (art. 182.1 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals): 30.000,00€

Cal tenir en compte que segons disposa l'article 175 del TRLHL els crèdits per a despeses que l'últim dia de l'exercici pressupostari no estiguin afectats al compliment d'obligacions ja reconegudes quedaran anul·lats de ple dret, amb les excepcions previstes en l'article 182 del mateix text refós, que és podran incorporar a l'exercici següent, sempre que hi hagi suficients recursos financers:

- Els crèdits que derivin de crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit, així com transferències de crèdit que hagin estat autoritzats en l'últim trimestre de l'exercici.
- Els crèdits que estiguin compromeses
- Els crèdits per operacions de capital (capítol 6, 7, 8 i 9)
- Els crèdits autoritzats en funció de l'efectiva recaptació de drets afectats

Els crèdits que emparin projectes amb finançament afectat hauran d'incorporar-se de forma obligatòria.

1.3.f) Compliment estabilitat pressupostària

El pressupost general liquidat de l'exercici 2013 compleix amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària per la qual cosa presenta una capacitat de finançament de 107.384,38 €.

1.3.g) Compliment regla de la despesa

El pressupost general liquidat de l'exercici 2013 compleix amb la regla de la despesa per import de 110.688,27 €, atès que el límit de la regla de la despesa establert a partir de la liquidació de l'exercici 2012 era de 1.007.999,06 € i la despesa total computable de la liquidació de l'exercici 2013 ha estat de 897.310,79 €.

1.3.h) Anàlisi de l'objectiu del deute públic

El pressupost general liquidat presenta un nivell de deute viu en termes consolidats del 49,58%.

2.- ORGANISME AUTÒNOM

L'Ajuntament no té cap organisme autònom.

2n. Donar-ne compte al Ple Corporatiu en la primera sessió ordinària que se celebri”.

Els membres presents al Ple es donen per assabentats del Decret 99/14.

- b) **Donar compte del decret núm. 102 del dia 25 de febrer de 2014 pel qual s'aprova l'expedient de modificació de crèdit MC 1/2014, d'incorporació de romanents de crèdit del Pressupost 2013.**

Es dona compte al Ple del Decret 102/2014, de 25 de febrer que tot seguit us transcriu literalment:

“D'acord amb l'article 15 de les bases d'execució del Pressupost per a l'exercici 2014, correspon a l'Alcalde aprovar l'expedient d'incorporació de romanents de crèdit, previ informe de la Intervenció de Fons.

Atès el que estableix l'article 182 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i els articles 47 i 48 del Reial Decret 500/1990.

I vist l'informe favorable de la Intervenció de Fons,

D I S P O S O

1r. Aprovar l'expedient de modificació de crèdit **MC 1/2014**, d'incorporació de romanents de crèdit del pressupost de l'exercici 2013, per un import total de 239.587,67 € (dos-cents trenta-nou mil cinc-cents vuitanta-set euros amb seixanta-set cèntims), que es finançaran amb romanent líquid de tresoreria afectat per import de 209.587,67 € i amb romanent de tresoreria per despeses generals per import de 30.000,00 €, que s'incorporaran a l'estat de despeses del pressupost d'enguany, segons el detall següent:

A) Despeses

<u>Partida</u>	<u>Concepte</u>	<u>Import</u>
1.342.62203	Tancament pista Poliesportiva	90.855,25 €
1.926.62400	Furgoneta Brigada Municipal	25.000,00 €
2.011.91302	Amortitz.préstec subvencions 2012	93.732,42 €
1.152.68900	Exec.subsidiària Rehab.Edif. St.Ramon	30.000,00 €

Total modificació despeses		239.587,67 €

B) Ingressos

<u>Partida</u>	<u>Concepte</u>	<u>Import</u>
2. 87010	Romanent tresoreria ing. afectats	209.587,67 €
2. 87000	Romanent tresoreria desp. Generals	30.000,00 €

Total modificació ingressos		239.587,67 €".

Els membres presents al Ple es donen per assabentats del Decret 102/14.

c) Ratificar decret núm. 441/2013, de 13 de desembre de 2013 pel qual es manifesta la voluntat de continuar amb el projecte del compartit de joventut.

Es proposa al Ple la ratificació del Decret 441/14, de 13 de desembre que tot seguit us transcriu literalment:

"Vist que des del Consell Comarcal de la Selva s'està treballant per donar continuïtat al projecte Tècnics Compartits de Joventut per l'any 2014.

Vist que el Consell Comarcal proposa mantenir les mateixes condicions signades en el conveni aplicat durant el 2013 i que l'import a consignar és de 8.750 euros.

Vist que l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí vol dur a terme la continuïtat del projecte de tècnics compartits per l'any 2014, i el Consell Comarcal de la Selva disposa de la infraestructura necessària per la seva prestació, aquesta alcaldia-presidència,

DISPOSA

1r. Manifestar la voluntat de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí de continuar en el projecte de Tècnic compartit de Joventut per l'any 2014.

2n. Ratificar aquest decret en el primer Ple que es celebri.

3r. Comunicar aquest acord al Consell Comarcal de La Selva”.

El Ple ratifica, per unanimitat dels membres presents, el Decret 441/2013.

- d) **Ratificar el decret núm. 58 de data 29 de gener de 2014 pel qual s'aprova inicialment el projecte d'obra ordinària “Millora de l'enllumenat públic del sector Massana” inclòs al PUOIS 2014.**

Es proposa al Ple la ratificació del Decret 58/2014, de 29 de gener que tot seguit us transcriu literalment:

“Vist que s'ha redactat el projecte d'obra ordinària “Millora de l'enllumenat públic del sector Massana”, redactat per l'enginyer tècnic industrial senyor Miquel Bosch Casas.

Vist que aquesta obra es troba inclosa en el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya 2013-2017 el qual exigeix que els projectes d'obres per a l'annualitat 2014 siguin presentats com a últim dia el 31 de gener de 2014.

Vist el que disposa l' article 22.2.ñ de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les Bases sobre el règim local, l'article 52.2.o) del Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya i article 37.1 a) i b) del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals, aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny i la Disposició Addicional 2a del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aquesta alcaldia-presidència,

DISPOSA

1r. Aprovar inicialment el projecte d'obra ordinària anomenat “Millora de l'enllumenat públic del sector Massana”, redactat per l'enginyer Miquel Bosch Casas, per un import de 113.180,64 € (IVA inclòs).

2n. Sotmetre aquest projecte a informació pública, amb publicació al BOP i al tauler d'anuncis, per tal que, en el termini de 30 dies, pugui ser consultat el projecte a la secretaria d'aquesta corporació i es puguin formular les al·legacions pertinents.

3r. Ratificar aquest acord en el primer Ple que es celebri”.

El Ple ratifica, per unanimitat dels membres presents, el Decret 58/14.

- e) **Ratificar decret 55/14 de 29 de gener de 2014 pel qual el fixa el dia 12 de febrer pel qual es requereix a la Sra. xxxxxx per tal que es responsabilitzi de l'obertura i tancament del Centre Cívic fins el dia 8 de març de 2014, després de la seva renúncia a l'explotació del bar cel Centre Cívic de Bonmatí.**

Es proposa al Ple la ratificació del Decret 55/14, de 25 de febrer que tot seguit us transcriu literalment:

“En data 14 de gener de 2014 la xxxxx, adjudicatària de l'explotació del bar del Centre Cívic de Bonmatí va presentar un escrit a l'Ajuntament comunicant la seva voluntat de renunciar a aquest contracte administratiu el dia 31 de gener de 2014.

La clàusula 15a del Plec de clàusules administratives particulars que va regir aquesta licitació disposa en seu apartat b) que “Si en finalitzar el contracte l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí no es trobés en condicions de substituir el contractista dels serveis, aquest tindrà l'obligació de continuar en la seva prestació fins que entri el nou adjudicatari, en un període màxim de 4 mesos”.

La clàusula 28 del Plec de clàusules administratives particulars estableix que són causes d'extinció del contracte, entre d'altres, la renúncia de l'adjudicatari.

Vist que en data d'avui l'Ajuntament no es troba en condicions de substituir al contractista en l'explotació d'aquest bar però sense ànim d'obligar a la interessada a romandre lligada al Centre Cívic per un període que no sigui l'estrictament indispensable, aquesta alcaldia-presidència,

DISPOSA

1r. Requerir a la xxxxxx per tal que **fins el dia 8 de març de 2014** es responsabilitzi d'obrir i tancar les instal·lacions del Centre Cívic:

- en l'horari utilitzat per aquelles entitats o persones que haguessin estat prèviament autoritzades per l'Ajuntament per fer ús de dites instal·lacions.
- I també diàriament en horari de 16 ha 19 h.

Malgrat això, el dia **31 de gener de 2014** la senyora xxxxxx deixarà de prestar el servei de bar.

2n. Fixar el dia **12 de febrer de 2014 a les 16 h** com a dia en que un/s representant/s de l'Ajuntament durà/n a terme una comprovació de com ha s'ha deixat la instal.lació del Centre Cívic i efectuarà una comprovació del seu inventari. Es requereix a la interessada per tal que en el citat dia i hora comparegui al Centre Cívic per efectuar les esmentades comprovacions.

3r. Pel que fa a la contractació dels subministrament relacionats amb l'explotació del bar, quedarien de la següent manera:

- a) Subministrament de llum: Amb efectes 01/02/2014 l'Ajuntament assumirà la totalitat d'aquesta despesa mitjançant un canvi de nom del contracte.
- b) Subministrament d'aigua: atès que es tracta d'una taxa que merita trimestralment, la senyora xxxxxx haurà de seguir com a subjecte passiu de la taxa fins el dia 31/03/2014, data en que l'Ajuntament efectuarà el canvi de nom de dita taxa.
- c) Servei wi-fi i telefònic: Amb efectes 01/02/2014 l'Ajuntament assumirà la totalitat d'aquesta despesa mitjançant un canvi de nom del contracte.

4t. Notificar aquesta resolució a la interessada i als Serveis Econòmics de l'Ajuntament.

5è. Ratificar aquests decret en el primer Ple que es celebri atès que el Ple és l'òrgan competent qui aprovarà l'extinció i liquidació d'aquest contracte”.

El Ple ratifica, per unanimitat dels membres presents, el Decret 55/14.

Un cop donat compte i ratificats tots els decret de l'ordre del dia, la senyora Borràs pregunta, en relació al decret núm. 102/14, pregunta si la furgoneta de la brigada ja estava pressupostada.

El senyor alcalde li respon que sí, ha anat saltant cada any.

La senyora Masachs pregunta si es comprarà.

El senyor alcalde li respon que quan sigui necessari.

La senyora Borràs pregunta quan s'executaran els 30.000 € de l'execució subsidiària.

Respon el senyor alcalde que quan s'inciïn les obres del c/ Sant Ramon, 1.

3. DONAR COMPTE DE L'INFORME TRIMESTRAL EMÈS PER LA SECRETÀRIA-INTERVENTORA SOBRE ELS PAGAMENTS PENDENTS I LES OBLIGACIONS PENDENTS DE RECONeixEMENT CORRESPONENT AL 4r TRIMESTRE DEL 2013.

Es dono compte al Ple del informe corresponent al 4t trimestre de 2013 relatiu als pagaments pendents i les obligacions pendents de reconeixement i s'ha tramès a tots els regidors la relació detallada de factures de tots aquests pagaments. Tot seguit es transcriu literalment:

INFORME 4r TRIMESTRE 2013 SOBRE ELS PAGAMENTS PENDENTS I LES OBLIGACIONS PENDENTS DE RECONeixEMENT

MARC LEGAL

- Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la que s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, modificada per la Llei 15/2010, de 5 de juliol.
- Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual es regula el Text refós de la Llei de contractes del sector públic.

FONAMENTS DE FET

1. En data 7 de juliol de 2010 va entrar en vigor la Llei 15/2010, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establien mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials i que tenia com objectiu corregir desequilibris i aprofitar les condicions de les empreses amb la finalitat d'afavorir la competitivitat i aconseguir un creixement equilibrat de la economia espanyola que permetés crear ocupació de forma estable, en línia amb una concepció estratègia de la economia sostenibles.
2. En aquest sentit s'obliga a una reducció dels terminis de pagament del sector públic a un màxim de 30 dies, que se aplicarà a partir de l'1 de gener de 2013, seguint un període transitori per a la seva entrada en vigor.
3. Per altra banda, s'estableixen mecanismes de transparència en matèria de compliment de les obligacions de pagament, a través d'INFORMES PERÍODICS a tots els nivells d'administració i de l'establiment d'un nou registre de factures en les administracions locals.
4. L'àmbit d'aplicació del que s'ha exposat ve referit a tots els pagaments efectuats com a contraprestació en les operacions comercials entre una empresa i l'Administració Local, de conformitat amb allò disposat a la el Text refós de la Llei de contractes del sector públic. Queden fora per tant les relacions estatutàries i de personal i les que són conseqüència de la potestat expropiatòria. El destinatari ha de ser una empresa, quedant per tant, exclòs de l'àmbit, les que el produeixen entre diferents entitats del sector públic. Per tant, en l'àmbit local es correspondrà amb les despeses corrents en béns i serveis i les inversions.

FONAMENTS DE DRET

1. L'article 4 de la Llei 15/2010 estableix:

“3. Los Tesoreros o, en su defecto, Interventores de las Corporaciones locales elaborarán trimestralmente un informe sobre el cumplimiento de los plazos previstos en esta Ley para el pago de las obligaciones de cada Entidad local, que incluirá necesariamente el número y cuantía global de las obligaciones pendientes en las que se esté incumpliendo el plazo.

4. Sin perjuicio de su posible presentación y debate en el Pleno de la Corporación local, dicho informe deberá remitirse, en todo caso, a los órganos competentes del Ministerio de Economía y Hacienda y, en su respectivo ámbito territorial, a los de las Comunidades Autónomas que, con arreglo a sus respectivos Estatutos de Autonomía, tengan atribuida la tutela financiera de las Entidades locales. Tales órganos podrán igualmente requerir la remisión de los citados informes.

5. La información así obtenida podrá ser utilizada por las Administraciones receptoras para la elaboración de un informe periódico y de carácter público sobre el cumplimiento de los plazos para el pago por parte de las Administraciones Públicas.”

2. L'article 5.4. de la Llei 15/2010 disposa:

4. La Intervención u órgano de la Entidad local que tenga atribuida la función de contabilidad incorporará al informe trimestral al Pleno regulado en el artículo anterior, una relación de las facturas o documentos justificativos con respecto a los cuales hayan transcurrido más de tres meses desde su anotación en el citado registro y no se hayan tramitado los correspondientes expedientes de reconocimiento de la obligación o se haya justificado por el órgano gestor la ausencia de tramitación de los mismos. El Pleno, en el plazo de 15 días contados desde el día de la reunión en la que tenga conocimiento de dicha información, publicará un informe agregado de la relación de facturas y documentos que se le hayan presentado agrupándolos según su estado de tramitación.

3. La nova redacció de l'article 216.4 del TRLCSP , introduïda per el número uno de la disposició final sexta del R.D.-ley 4/2013, de 22 de febrer, de mesures de suport al emprenedor i de estímul del creixement i de la creació de la "Administració " **tindrà la obligació de abonar el preu dins dels treinta dies següents a la data d'aprobació de les certificacions d'obra o de els documents que acrediten la conformitat amb el previst al contracte de els béns entregats o serveis fets, sense perjudici de el establert al article 222.4, i si se demora, haurà de abonar al contractista, a partir del compliment de dicho< plaço de trenta dies els interessos de demora i la indemnització per els costos de cobrament en els terminis prevists en la Ley 3/2004, de 29 de desembre, per la que se estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Per que hi hagi lloc al inici del còmput de plaço per el devengament d'interessos, el contractista haurà de haver complert la obligació de presentar la factura abans el registre administratiu corresponent, en temps i forma, en el plaço de **treinta dies desde la data de entrega efectiva de les mercaderies o la prestació del servei.****

*Sin perjuicio de lo establecido en los artículos 222.4 y 235.1, la Administración deberá aprobar las certificaciones de obra o los documentos que acrediten la conformidad con lo dispuesto en el contrato de los bienes entregados o servicios prestados dentro de los **treinta días siguientes a la entrega efectiva de los bienes o prestación del servicio, salvo acuerdo expreso en contrario establecido en el contrato y en alguno de los documentos que rijan la licitación.***

*En todo caso, si el contratista incumpliera el plazo de treinta días para presentar la factura ante el registro administrativo, el devengo de intereses no se iniciará hasta transcurridos **treinta días desde la fecha de presentación de la factura en el registro correspondiente, sin que la Administración haya aprobado la conformidad, si procede, y efectuado el correspondiente abono.***

FONAMENTS TÈCNICS

1. L'informe trimestral contempla la següent informació:
 - a) Pagaments realitzats en el trimestre
 - b) Interessos de demora pagats en el trimestre (si n'hi hagués)
 - c) Factures o documents justificatius pendents de pagament al final del trimestre
 - d) Factures o documents justificatius respecte de les quals, al final de cada trimestres natural, hagin transcorregut més de tres mesos des de la seva anotació en el registre de factures i no s'hagin tramitat els corresponents expedients de reconeixement de l'obligació.

INFORME MOROSITAT 4r TRIMESTRE 2013

Atenent a les consideracions anteriorment exposades i segons les dades extretes del Programa Comptable, l'import de les obligacions pendents de pagament que incompleixin els terminis de l'article 216.4 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic és de **0,00 euros**, els quals correspon a la quantitat de 0 factures.

Els membres presents al Ple es donen per assabentats de dit informe.

4è. DICTAMEN PROPOSANT APROVAR INICIALMENT EL PROJECTE D'OBRA ORDINÀRIA "CONDICIONAMENT DE LA PISTA POLIESPORTIVA: TANCAMENT "

"Vist que s'ha elaborat el projecte d'obra ordinària "Condicionament de la pista poliesportiva: Tancament de la pista poliesportiva", redactat per l'arquitecte Sr. David Marès Ylla, amb un pressupost de 291.717,92 € (IVA vigent inclòs).

Vist el que disposa l' article 37.1 a) i b) del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals, aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny i l'article 53 de la Llei 30/92, de 26 de novembre, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Aprovar inicialment el projecte d'obra ordinària anomenat "Condicionament de la pista poliesportiva: Tancament", redactat per l'arquitectes senyor xxxxxx, amb un pressupost de 291.717,92 € (IVA vigent inclòs).

2n. Delegar a la Junta de Govern Local la competència en la licitació i adjudicació de l'obra "Condicionament de la pista poliesportiva: Tancament".

3r. Aquestes delegacions tindran efectes des del dia següent al de l'adopció del present acord, sense perjudici de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província i tindran caràcter indefinit, sense perjudici així mateix de la potestat d'avocació pel Ple.

4t. sotmetre aquest projecte a informació pública, amb publicació al DOGC, BOP i al tauler d'anuncis, per tal que, en el termini de 30 dies, pugui ser consultat el projecte a la secretaria d'aquesta corporació i es puguin formular les al·legacions pertinents.

5e. Comunicar aquest acord als Serveis Territorials a Girona del Departament de Governació."

5è. DICTAMEN PROPOSANT APROVAR LA RESOLUCIÓ DEL CONTRACTE ADMINISTRATIU DE GESTIÓ DEL BAR DEL CENTRE CÍVIC DE BONMATÍ.

Intervé la senyora Brescó per assenyalar que, en relació a l'intenvari dels béns que s'adjunta a aquest acord, hi ha unes correccions que seguidament esmenta: hi ha repetit un rentagots, faltava incloure el descalsificador, el taulell inoxidable de la cuina (per error constava de marbre) i, pel que fa a la cuina elèctrica de 2 fogons es troba en el magatzem i no s'havia fet constar a l'inventari.

El senyor Gifre intervé comunicant que, en aquest punt, els seu grup votarà l'abstenció ja que consideren que potser hagués estat necessari arribar a un acord amb ells.

Demana la paraula la senyora Brescó per explicar que, abans que ells presentessin l'escrit de renúncia, va haver-hi una reunió entre l'alcalde i els adjudicataris en que l'alcalde els hi va plantejar la possibilitat de compensar el deute respecte a les millores introduïdes. Havien quedat que en parlarien el mes de febrer i el que es va trobar l'Ajuntament és que, a finals del mes de gener, ells van presentar l'escrit de renúncia. No només no van comunicar el què s'emportaven sinó que, a més, tampoc van comunicar que retirarien la tganca de darrera la terrassa i llavoras la van fer malbé. Aquest equip de govern, en tot moment, ha donat confiança a aquests adjudicataris perquè continuessin endavant.

El senyor Gifre diu que és qüestió d'opinions.

La senyora Borràs creu que no s'ha portat com s'havia d'haver portat. Pensa que potser no s'han entès bé entre ells.

El senyor alcalde explica que, abans que ell marxés de viatge, havia quedat amb ells que anirien amb els serveis tècnics municipals i quan va tornar, el Centre Cívic estava desolat.

La senyora Masachs diu que se'n van endur el que era d'ells.

La senyora Brescó diu que una cosa és endur-se els béns mobles i l'altre és tallar, serrar, etc.

El senyor Ribas pregunta si han vist el deute pendent que tenien. Pregunta si el consideren viable. S'han buscat vies perquè fos viable, no han posat pedres pel camí a aquesta adjudicatària.

La senyora Brescó també vol recordar l'actitud de l'actual equip de govern en relació a l'anterior equip de govern ja que, quan ells van entrar, el que es van trobar és que l'anterior equip de govern els hi havia fet un requeriment als adjudicatàries de que o pagaven o marxaven.

S'obre un petit debat entre els assistents sobre si hi ha hagut més o menys bona voluntat per part de l'equip de govern.

La senyora Masachs demana si poden tenir una còpia de l'escrit de renúncia de l'adjudicatari.

La senyora Brescó els hi diu que, si els sembla, els hi llegirà i, seguidament, procedeix a la lectura de dit escrit.

Finalment es sotmet a votació el següent dictamen:

FETS

“En data 14 de gener de 2014 la senyora xxxxx, adjudicatària de l'explotació del bar del Centre Cívic de Bonmatí va presentar un escrit a l'Ajuntament comunicant la seva voluntat de renunciar a aquest contracte administratiu a partir del dia 31 de gener de 2014.

La clàusula 15a del Plec de clàusules administratives particulars que va regir aquesta licitació disposa en seu apartat b) que “Si en finalitzar el contracte l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí no es trobés en condicions de substituir el contractista dels serveis, aquest tindrà l'obligació de continuar en la seva prestació fins que entri el nou adjudicatari, en un període màxim de 4 mesos”. La clàusula 28 del Plec de clàusules administratives particulars estableix que són causes d'extinció del contracte, entre d'altres, la renúncia de l'adjudicatari.

Per aquest motiu, en data 29 de gener de 2014 es va requerir a la senyora xxxxx per tal que fins el dia 8 de març de 2014 es responsabilitzi d'obrir i tancar les instal·lacions del Centre Cívic.

En data 12 de febrer de 2014 es va procedir a la comprovació de l'inventari de béns del Centre Cívic propietat de l'Ajuntament l'estat dels quals s'ha trobat conforme i de la qual es va aixecar la corresponent acta. Aquest inventari s'adjunta com annex a aquest acord.

En data 19 de febrer de 2014 l'arquitecte tècnic municipal ha emès un informe sobre l'estat en que ha estat trobat l'equipament del Centre Cívic.

FONAMENTS DE DRET

- Articles 19.2 i 206.h) Llei 30/2007, de 30 d' octubre, de contractes del sector públic en relació a la D.T.2 Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

D'acord amb aquestes consideracions, el Ple aprova, amb 5 vots a favor del Grup Independent i 3 abstencions del CIU, el següent

ACORD

1r. Extinguir el contracte de gestió del bar del Centre Cívic de Bonmatí, a sol·licitud de la xxxxxx, amb efectes el dia 31 de gener de 2014 malgrat que la interessada s'ha responsabilitat d'obrir i tancar les instal·lacions fins el dia 8 de març de 2014.

Els efectes d'aquest acord són el següents:

- a) Totes els elements, béns i obres assignats al servei propietat de l'Ajuntament revertiran a l'Ajuntament a partir del dia 8 de març de 2014.
- b) En el moment de lliurament de la possessió a l'Ajuntament la interessada haurà de lliurar els béns objecte de la concessió, les construccions i les instal·lacions i qualsevol altre element que hagi de ser objecte de reversió, en perfecte estat de conservació.

3r. Aprovar la següent liquidació del deute pendent fins al moment, a reserva d'altres imports que puguin sorgir posteriorment, que té xxxxxx la qual haurà de ser satisfet en un termini improrrogable de **15 DIES HÀBILS**, a comptar des de l'endemà de la recepció de la notificació d'aquest acord:

CANON	
MARÇ 13	350
JUNY 13	350
JULIOL 13	350

OCT. 13	350
DESEMBRE 13	350
GENER 14	350
	2100

AMORTITZ.

FEBRER	208
MARÇ	208
ABRIL	208
MAIG	208
JUNY	208
JULIOL	208
AGOST	208
SETEMBRE	208
OCTUBRE	208
NOVEMBRE	208
DES. 13	208
GENER 14	208
	2496

**FRACCIONAMENT
PENDENT
PAGAMENT**

MAIG	240,49
JUNY	386,04
JULIOL	386,04
AGOST	386,04
SETEMBRE	386,04
OCTUBRE	386,04
NOVEMBRE	385,97
DES. 13	400
GENER 14	400
	3356,66

TAXA AIGUA

4T. TRIM. 12	481,34
1R. TRIM. 13	387,96
2N TRIM. 13	293,58
3R. TRIM. 13	421,28
4T. TRIM. 13	299,13
	1883,29

DEUTE A 17/02/14 9.835,95

DEUTE NO VENÇUT 3.943,12

TOTAL DEUTE PENDENT:	13.779,07€
---------------------------------	-------------------

4t. Requerir a la interessada per tal que, en el termini d'**1 MES**, procedeixi a dur a terme les següents actuacions:

- Tapiar l'accés obert entre el seu pati privat i el pati del Centre Cívic
- Aplanar el terreny de la terrassa-jardí reomplint els forats originats per l'arrencada d'arbrat.
- Reparar la tanca metàl·lica situada a la part posterior del pati del Centre Cívic que es va desmuntar i ha quedat malmesa.

5è. Incautar la garantia dipositada per la interessada de 500 € fins que aquesta liquidi el deute detallat en el punt anterior.

6è. Notificar aquesta resolució a xxxxxx i als Serveis Econòmics de l'Ajuntament ».

ANNEX A L'ACORD:

BAR

Davant:

- 1 boteller inoxidable de 2000 x 550 x 865 amb capacitat de càrrega de 620 litres. Potència 350 W.
- 1 pica inoxidable de 1200 amb forat per a rentavaixelles
- 1 aixeta pica mànec curt
- 1 rentagots inoxidable Sammic, model SI-20 mb safata de 400 x 400, monofàsic, altura vaixel·la de 240 mm, potència 3.020 W.

Darrere:

- 1 moble cafetera de 1500 x 600 x 1050
- 1 moble inoxidable contramostrador de 2000 x 600 x 1050
- 1 taulell mural inoxidable de 600, seguit del contramostrador
- 1 glaçonera model Delta 35 de 220 v potència ¼ Cv
- Tarima

CUINA

Davant:

- 1 campana de 1700 x 750 inoxidable. Filtres inoxidables.
- 1 motor a distància de 400 2 h homologat a 380 V potència 1 CV
- 1 regulador de freqüència per motor (opcional)
- 1 tolva sortida campana 10/10 sortida 300 recta
- 1 tram de tub de 300 diàmetre de 3 m mts galvanitzat
- 1 colze de 90º connexió tub a motor
- 1 tolva sortida motor exterior 300
- 1 moble mural obert per una cara amb estand 1600 x 700 x 850
- 1 taula inoxidable amb estand i peto darrere de 800 x 700 x 850
- 1 taulell inoxidable portes correderes
- 1 escalfador
- 1 pica 1 aigua rentamans
- 1 planxa de 600 x 450 x 200 elèctrica de 3,9 kW
- 1 forn
- 1 fregidora
- 1 descalcificador general

Darrere:

- 1 alt mostrador inoxidable de 1960 x 600 x 1050 capacitat lit 510, potència 700 W, a 220 V
- 1 talladora d'embotits de 250 V, potència 0,25 HP

MOBILIARI DE LES ALTRES DEPENDÈNCIES

- 4 tamborets de la barra de bar
- Cadires: 70 de negres i 88 de fusta
- 3 taules llargues de fusta
- 11 taules més petites
- 1 taula de despatx
- 1 cadira de despatx
- 1 buc
- 1 taula color gris
- 2 taules grises allargades
- 1 taula grisa rodona
- 2 taules baixes de fusta
- 16 cadires individuals pels alumnes
- 1 cuina elèctrica de 2 fogons al magatzem

6è. DICTAMEN PROPOSANT DECLARAR LA URGÈNCIA EN LA TRAMITACIÓ DE L'EXPEDIENT, APROVAR INICIALMENT ELS PLECS DE CLÀUSULES ADMINISTRATIVES I PRESCRIPCIONS TÈCNiques PARTICULARS QUE REGIRAN LA CONCESSIÓ DEMANIAL PER A L'EXPLOTACIÓ DEL BAR DEL CENTRE CÍVIC DE BONMATÍ I CONVOCAR LA SEVA DE LICITACIÓ.

FONAMENTS DE FET

L'exploració del bar del Centre Cívic de Bonmatí es troba sense concessionari des del dia 31 de gener de 2014. El Centre Cívic de Bonmatí és un punt de trobada del veïns del municipi, especialment de la gent gran, lloc de reunions de les entitats i associacions del poble i espai on es desenvolupen nombrosos cursos i xerrades de caràcter formatiu.

El concessionari de l'exploració del bar el Centre Cívic realitza una tasca d'atenció al públic, control, vigilància de dites instal.lacions i de neteja d'aquest equipament. Per aquest motiu és molt urgent dur a terme aquesta licitació atès que, fins que aquesta concessió no s'adjudiqui, aquestes tasques s'hauran de fer amb els mateixos recursos que actualment té l'Ajuntament. Per tant és considera d'interés públic poder prestar un bon servei en el Centre Cívic i tenir un adequat control i vigilància de dites instal.lacions al més aviat possible.

FONAMENTS DE DRET

- La naturalesa jurídica de que es tracta és d'una concessió administrativa de l'ús privatiu d'una part d'un bé de domini públic, per a la prestació d'un servei destinat a la població, d'acord amb el que estableixen els articles 201 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós d la Llei municipal i de règim local de Catalunya i l' article 59 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de patrimoni dels ens locals.
- L'article 93 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques disposa que les concessions sobre béns de domini públic s'atorgaran en règim de concurrència i l'article 94 del mateix text legal estableix que en cap cas podran ser titular de la concessions sobre béns i drets demaniaus les persones en qui concorren alguna de les prohibicions de contractar establerta en la legislació de contractes. Quan posteriorment a l'atorgament de la concessió, el titular incorri en alguna de les prohibicions de contractar es produirà l'extinció de la concessió.
- Vist el que disposen els articles 60 i següents del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de patrimoni dels ens locals i l'article 21.1.ñ) de la Llei 7/1985, de 2 d' abril, reguladora de las bases de règim local.
- Article 112 del Decret Legislatiu 3/2011, 13 novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic.

D'acord amb aquestes consideracions, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Declarar urgència en la tramitació de l'expedient administratiu per a l'adjudicació, mitjançant concurs, de la concessió administrativa per l'explotació del bar del Centre Cívic de Bonmatí.

2n. Aprovar inicialment el plec de clàusules administratives particulars i les condicions d'explotació que hauran de regir la concessió administrativa per a l'explotació del bar situat al Centre Cívic de Bonmatí.

3r. Exposar al públic els plecs de clàusules administratives i de prescripcions tècniques particulars durant el termini de **15 DIES HÀBILS**, a comptar des de la publicació del corresponent anunci en el Butlletí oficial de la província i al tauler d'anuncis de la Corporació. Transcorregut aquest termini sense haver estat formulada cap al·legació en contra, s'entendran aprovats definitivament.

4t. Un cop els plec de clàusules administratives i des prescripcions tècnics particulars hagin estat aprovades definitivament, convocar el concurs per a l'adjudicació d'aquesta concessió. Les proposicions es presentaran al Registre General de la corporació durant el termini de **8 DIES NATURALS**, comptadors des de l'endemà de la publicació de l'anunci de convocatòria la licitació en el Butlletí Oficial de la Província de Girona..

5è. Delegar a la Junta de Govern Local la classificació de les ofertes, el requeriment de documentació i l'adjudicació de dita concessió de la qual se'n donarà compte al Ple en la primera sessió que es celebri.”

7è. DICTAMEN PROPOSANT DEROGAR EL REGLAMENT D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DE L'EMISSORA MUNICIPAL DE LA "RÀDIO MUNICIPAL DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ" I APROVAR INICIALMENT EL NOU REGLAMENT D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DE L'EMISSORA MUNICIPAL DE LA "RÀDIO MUNICIPAL DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ"

FONAMENTS DE FET

Per acord del Ple de data 9 de juny de 2013 es va aprovar definitivament el "Reglament d'organització i funcionament de l'emissora municipal de la "Ràdio municipal de Sant Julià del Llor i Bonmatí"

Tanmateix, per acord del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya 160/2013, d'11 de desembre, s'ha aprovat el document *Recomanacions en matèria d'organització i funcionament del servei públic audiovisual d'àmbit local* on s'estableixen unes directrius generals relatives a l'organització del servei públic audiovisual d'àmbit local, així com les disposicions mínimes que han de tenir el reglament d'organització i funcionament del servei i el contracte programa.

Per aquest motiu s'ha vist convenient derogar l'actual "Reglament d'organització i funcionament de l'emissora municipal de "Ràdio municipal de Sant Julià del Llor i

Bonmatí” i redactar un nou Reglament que reculli el contingut de dites Recomanacions del Consell de l’Audiovisual de Catalunya de data 11 de desembre de 2013.

FONAMENTS DE DRET

- Article 33.1 Llei de l’audiovisual de
- Article 49 Llei 7/85, de 2 d’abril, reguladora de les bases sobre el règim local
- Articles 63 i següents del Decret 179/95, de 13 de juny, pel qual s’aprova el Reglament d’obres, activitats i serveis dels ens locals

D’acord amb aquestes disposicions, aquesta alcaldia-presidència proposa al Ple l’adopció del següent acord:

“1r. Derogar el *Reglament d’organització i funcionament de l’emissora municipal de la “Ràdio municipal de Sant Julià del Llor i Bonmatí”*.

2n. Aprovar inicialment el nou *Reglament d’organització i funcionament de l’emissora municipal de la “Ràdio municipal de Sant Julià del Llor i Bonmatí”*.

2n. Sotmetre aquesta acord i el text de l’ordenança al tràmit d’informació pública per un termini de 30 DIES, amb publicació d’edictes al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, a un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d’anuncis de l’ajuntament, als efectes d’examen de l’expedient i presentació de les reclamacions i suggeriments que es creguin oportuns.

3r. Si no es presenta cap reclamació o al·legació, l’acord d’aprovació inicial esdevé definitiu, d’acord amb el que disposa l’article 65 del Reglament d’obres, activitats i serveis dels ens locals.”

ANNEX A L’ACORD:

<p style="text-align: center;">REGLAMENT D’ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DE L’EMISSORA MUNICIPAL DE LA “RÀDIO MUNICIPAL DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ”</p>
--

CAPÍTOL 1: DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte del Reglament

1.1.- El present Reglament, en compliment d’allò establert per l’article 33.1 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, té per objecte la regulació de l’organització i funcionament de l’emissora de ràdio municipal de Sant Julià del Llor i Bonmatí així com la definició de les seves missions de servei públic.

Article 2. Competència municipal

L'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí crea el servei públic de ràdio local d'acord amb el marc competencial que li atorga l'article 25.2.m) Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i els articles 66.2 i 66.3.n) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 3. Domicili social

El domicili social de l'Emissora Municipal de Sant Julià del Llor i Bonmatí és a la Plaça Massana, núm. 1

CAPÍTOL 2: PRINCIPIS I CRITERIS D'ACTUACIÓ

Article 4. Principis i criteris d'actuació de "Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí"

2.1.- L'activitat de "Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí" s'inspira en els següents principis:

- a) L'objectivitat, veracitat i imparcialitat de les informacions.*
- b) La separació entre informacions i opinions, la identificació de qui sustenti aquestes opinions i la seva lliure expressió, amb subjecció als límits establerts per l'apartat 4 de l'article 20 de la Constitució.*
- c) El respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural i lingüístic.*
- d) El respecte a l'honor, la intimitat de les persones, la pròpia imatge i la resta de drets i llibertats reconeguts a la Constitució i l'Estatut d'Autonomia.*
- e) La protecció de la joventut i la infància.*
- f) El respecte als valors d'igualtat recollits a l'article 14 de la Constitució.*
- g) La garantia de la participació del Ple de l'ajuntament i, si s'escau, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en l'elecció dels màxims responsables de la gestió del servei públic de comunicació audiovisual de titularitat municipal mitjançant l'examen de llurs capacitats, mèrits i idoneïtat.*
- h) La garantia de la gestió directa del servei en compliment del que disposa la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya i del que estableixi en cada moment el corresponent contracte programa. En aquest sentit, el municipi ha d'assumir la definició i l'elaboració i la distribució dels continguts audiovisuals, sense perjudici de comptar amb el suport del sector privat d'acord amb els termes i els límits que determina la llei.*
- i) La garantia de la participació dels grups socials i polítics més representatius dins el territori del municipi, i també de les entitats sense ànim de lucre del mateix municipi, per mitjà de llur integració en un consell de naturalesa consultiva i assessora, d'acord amb el que estableix la llei.*

2.2.- Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí funciona amb subjecció als criteris d'independència, professionalitat i viabilitat econòmica.

2.3.- El Ple de l'Ajuntament exercirà el control de les actuacions de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí i vetllarà pel compliment i el respecte dels principis i criteris d'actuació enunciats en aquest article.

2.4.- En compliment d'allò que disposa l'article 33.3 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, l'autonomia de la gestió directa i quotidiana del servei respecte dels òrgans de govern corresponents i la decisió de l'Ajuntament responsable del servei s'ha de garantir per mitjà d'un contracte programa, el qual ha de proveir els fons necessaris per a la prestació adequada del servei, tot definint a la vegada els objectius específics de servei públic que han de ser assumits en la gestió del servei.

Article 5. Llengua

La llengua emprada normalment per Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí serà el català, de conformitat amb allò previst per l'article 86.1 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, i es donarà en tot cas compliment a les previsions contingudes a la Llei 7/1998, de 7 de gener, de política lingüística i a la Instrucció general del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la presència de la llengua i la cultura catalana i de l'aranès en els mitjans de comunicació audiovisuals aprovada per l'Acord 295/2007, de 19 de desembre.

Article 6. Missions de servei públic de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí

D'acord amb allò establert pels articles 23.1, 32 i 33 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, i com a servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local, la funció de servei públic de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí consisteix en l'oferta als ciutadans del municipi d'un conjunt de continguts orientats a la satisfacció de les seves necessitats democràtiques, socials, educatives i culturals, garantir el seu accés a una informació veraç, objectiva i equilibrada i a les diverses expressions socials i culturals; proporcionar una oferta d'entreteniment de qualitat, difondre i promocionar la llengua catalana i complir, en tot allò que es correspongui a l'àmbit local d'aquest servei, les següents missions de servei públic, relacionades a l'article 26 de la Llei 22/2005:

- a) L'impuls del coneixement i el respecte dels valors i els principis continguts en la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia, el dret comunitari originari i els tractats internacionals.
- b) La transmissió d'una informació veraç, objectiva i equilibrada, respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural, i també amb l'equilibri territorial.
- c) La difusió de l'activitat de l'Ajuntament, dels grups municipals, de les organitzacions polítiques i socials i dels agents socials del municipi.
- d) La garantia de la màxima continuïtat en la prestació del servei i de l'accés de tots els ciutadans al servei.
- e) La promoció, el coneixement i la difusió de la llengua i la cultura catalanes.

- f) *La promoció activa de la convivència cívica, el desenvolupament plural i democràtic de la societat, el coneixement i el respecte a les diverses opcions i manifestacions polítiques, socials, lingüístiques, culturals i religioses presents al municipi.*
- g) *La promoció activa de la igualtat entre dones i homes, que inclou la igualtat de tracte i d'oportunitats, el respecte a la diversitat i a la diferència, la integració de la perspectiva de gènere, el foment d'accions positives i l'ús d'un llenguatge no sexista.*
- h) *El reforç de la identitat nacional com un procés integrador, en evolució constant i obert a la diversitat.*
- i) *El subministrament de continguts i serveis dirigits als sectors més amplis i diversos de l'audiència, amb una atenció especial als col·lectius més vulnerables.*
- j) *La definició, l'aplicació i l'impuls d'un model de comunicació basat en la qualitat, la diversitat en l'oferta, el foment de la innovació, el respecte dels drets dels consumidors i l'exigència ètica i professional.*
- k) *L'afavoriment de l'accés dels ciutadans a la formació, la difusió, el coneixement i la divulgació màxims dels principals esdeveniments polítics, socials, econòmics, científics i esportius d'interès local i les seves arrels històriques, preservant d'una manera especial la memòria històrica i el patrimoni dels seus testimonis, i la promoció de les expressions i manifestacions culturals més diverses, particularment de les vinculades a l'ús dels mitjans audiovisuals.*
- l) *La contribució al desenvolupament de les indústries culturals catalanes, especialment les audiovisuals, la promoció de la creació audiovisual i de noves formes d'expressió en aquest àmbit.*
- m) *La contribució al desenvolupament de la societat del coneixement, utilitzant les diverses tecnologies i vies de difusió i els serveis interactius, desplegant nous serveis i afavorint l'apropament de l'administració pública als ciutadans.*

CAPÍTOL 3: FORMA ORGANITZATIVA

Article 7. Forma de gestió

Aquest servei públic és gestionat per l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí en forma de GESTIÓ DIRECTA ORDINÀRIA, de conformitat amb allò que disposen els articles 190 i 191 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny, introduint les especialitats organitzatives pròpies del servei públic de comunicació audiovisual i d'acord amb les previsions de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Aquesta determinació dona compliment a l'obligació de concretar la forma organitzativa per a la gestió directa del servei, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local, que estableixen els art. 32.2 i 33.1 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Article 8. Els responsables de la gestió del servei

El/La director/a serà el màxim responsable de la gestió del servei.

També seran gestors del servei l'Associació Radiofònica de Bonmatí.

Article 9. El/La director/a

- 1. El/La directora és l'òrgan de naturalesa unipersonal, dotat d'autonomia funcional, màxim responsable del servei i qui encapçala la seva organització.*
- 2. El director/a ha de tenir garantida l'autonomia en la seva gestió directa i quotidiana de les emissions del servei públic respecte dels òrgans de govern de l'Ajuntament i desenvolupa les funcions executives tot donant compliment al contracte programa.*
- 3. El nomenament del/de la Director/a el fa el Ple, per majoria de dos terços i a partir de l'informe preceptiu del Consell Consultiu i Assessor que n'avaluarà la seva capacitat, el mèrit i la idoneïtat.*
- 4. El/La Director/a ha d'assumir el disseny i la definició dels elements i dels criteris editorials bàsics a partir dels quals s'ha de dur a terme la prestació del servei públic que garanteixi l'autonomia de la gestió directa i quotidiana de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual.*

Article 10. Funcions del Director o Directora

El Director o Directora té les funcions següents:

- a) Complir i fer complir el present Reglament .*
- b) Elaborar la proposta de contracte programa*
- c) Elaborar els plans d'actuació i activitats previstos en el contracte programa de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí*
- d) Elaborar la programació de cada temporada de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí, d'acord amb les directrius bàsiques d'actuació previstes en el contracte programa.*
- e) Proposar les directrius pertinents per tal que la programació de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí compleixi la missió de servei públic que té encomanada, d'acord amb el que es disposa en aquest reglament i en el contracte programa aprovat i vetllar pel seu compliment.*
- f) Executar la programació aprovada per a cada temporada d'acord amb les directrius establertes en el contracte programa.*
- g) Impulsar, orientar, coordinar i inspeccionar el servei d'acord amb aquest Reglament i les directrius bàsiques de l'organització i actuació fixades en el contracte programa.*
- h) Informar les despeses i els pagaments corresponents al servei de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí.*
- i) Dictar instruccions relatives al funcionament i organització interna.*
- j) Efectuar la representació ordinària de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí i en tota mena d'actuacions.*

- k) Sol·licitar els informes que consideri pertinent que emeti el Consell Consultiu.
- l) L'actualització permanent de l'inventari de béns assignats específicament al servei.
- m) La custòdia de les dependències, equipaments i béns de propietat municipal específicament adscrits al servei.
- n) Donar compliment al que disposa la normativa reguladora del dret de rectificació.

Article 11. L'Associació Radiofònica de Bonmatí

1. L'Associació Radiofònica de Bonmatí, associació inscrita en el Registre d'Entitats de Sant Julià del Llor i Bonmatí, té per objecte, entre d'altres, el foment de la participació dels ciutadans del municipi de Sant Julià del Llor i Bonmatí en activitats culturals, esportives i lúdiques mitjançant la radiodifusió, cohesionar els nuclis de Sant Julià del Llor i Bonmatí, emprant el vehicle motor de la radiodifusió, reunir i informar de totes les notícies, novetats, activitats i celebracions que impliqui directa o indirectament el municipi.
2. Es signarà un conveni entre l'Associació Radiofònica de Bonmatí i l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí amb la finalitat d'encomanar a aquesta Associació la gestió del servei d'aquesta ràdio local municipal atès que compte amb mitjans materials i humans sobre aquesta matèria.
3. El contracte-programa es signarà entre el titular de la prestació del servei públic de la ràdio (l'Ajuntament) i l'entitat que, mitjançant l'ens titular, fa la gestió directa del servei (l'Associació Radiofònica de Bonmatí).
- 4.

CAPÍTOL 4: COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES DEL PLE DE L'AJUNTAMENT I DE L'ALCALDIA

Article 12. Competències específiques del Ple de l'Ajuntament

Correspon al Ple, sense perjudici de les delegacions que consideri adients efectuar i de les competències que té assignades en virtut de la legislació de règim local vigent en cada moment, les següents competències:

- a) Per tal de garantir el compliment de la funció de servei públic en els termes establerts per la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya i amb la voluntat de la seva aplicació a l'àmbit local, el Ple de la corporació ha d'aprovar cada quatre anys el contracte programa que ha d'establir de manera concreta i precisa els objectius assignats al servei.
- b) L'aprovació de convenis de col·laboració o associació amb altres emissores, entitats o institucions de finalitats similars.
- c) La modificació o derogació del present Reglament.
- d) Ser informat de l'aprovació de les directrius bàsiques de l'organització i actuació de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí.
- e) Ser informat de l'aprovació del pla d'activitats i el pla d'actuació de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí que han de seguir el marc del contracte programa.
- f) Ser informat de l'aprovació de les directrius pertinents per tal que la programació compleixi la missió de servei públic, d'acord amb el que estableix el contracte programa aprovat pel Ple.

- g) *Ser informat de l'aprovació de les directrius sobre l'emissió de publicitat.*
- h) *Aprovar les tarifes o els preus per l'emissió de publicitat i, si s'escau, d'altres serveis que requereixin una contraprestació econòmica dels usuaris.*
- i) *Exercir el control de les actuacions de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí i vetllar pel compliment i el respecte dels principis i criteris d'actuació enunciats a l'article 5 del present Reglament.*

Article 13. Competències específiques de l'Alcaldia

Correspon específicament a l'alcaldia, sense perjudici de les delegacions que consideri oportunes, les següents competències:

- a) *Vetllar pel bon funcionament del servei com a mitjà de comunicació obert a tota la població i a la participació ciutadana, per tal que la programació i els continguts responguin a les directrius de l'article 5 d'aquest Reglament.*
- b) *Realitzar les gestions necessàries per obtenir la concessió i manteniment de les llicències administratives necessàries per al funcionament del servei i, d'acord amb aquesta finalitat, comparèixer i actuar davant els organismes que siguin necessaris, en representació de l'Ajuntament.*
- c) *Totes les que no estiguin expressament atribuïdes al Ple de l'Ajuntament en virtut de la legislació de règim local i del present Reglament.*

CAPÍTOL 5: EL CONSELL CONSULTIU I ASSESSOR

Article 14. Creació

1. *El Consell Consultiu i Assessor del Servei Públic de Ràdio de Sant Julià del Llor i Bonmatí és un òrgan complementari, de caràcter consultiu i orientador que ha de garantir la participació dels grups socials i polítics més representatius dins del municipi de Sant Julià del Llor i Bonmatí.*
2. *Per acord del Ple de l'Ajuntament es crearà el Consell Consultiu i Assessor del Servei Públic de Ràdio de Sant Julià del Llor i Bonmatí que preveu l'article 33 de la Llei 22/2005, de 28 de desembre de la comunicació audiovisual de Catalunya. Es renovarà quan ho faci el Ple.*

Article 15. Composició

El Consell Consultiu i Assessor del Servei Públic de Ràdio Sant Julià del Llor i Bonmatí estarà format per:

- *El president serà l'alcalde o regidor en qui es designi*
- *1 representant de cada grup polític municipal*
- *1 representant de cadascuna de les entitat inscrita en el Registre d'Entitats de Sant Julià del Llor i Bonmatí*
- *La secretària, amb dret a veu però sense vot, correspon a qui designi l'Ajuntament.*

Es reunirà 1 cop l'any. El càrrec de membres del Consell Consultiu i Assessor no és remunerat.

Article 16. Funcions

1. *El Consell Consultiu i Assessor haurà d'emetre l'informe preceptiu que ha d'avaluar la capacitat, el mèrit i la idoneïtat del candidat a director/a i la resta de funcions seran les que marquin la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya així com les altres que li encomani l'Ajuntament i aquest Reglament.*
2. *En aquest sentit, i sense perjudici de les que puguin encomanar-se-li, les funcions prioritàries d'aquest Consell seran el seguiment de la programació i dels continguts en general per tal de proposar iniciatives a la l'entitat gestora del servei que permetin optimitzar-ne el funcionament. El Consell també vetllarà per l'adequat compliment de les missions i principis del servei públic de la ràdio.*
3. *Un reglament regularà la composició i funcionament d'aquest òrgan.*

CAPÍTOL 6: EL CONTRACTE PROGRAMA

Article 17. Naturalesa i finalitat

1. *L'autonomia de la gestió directa i quotidiana del servei públic de ràdio de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí respecte dels òrgans de govern s'ha de garantir mitjançant el contracte programa a subscriure entre l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí i l'Associació Radiofònica de Sant Julià del Llor i Bonmatí, entitat que gestionarà el servei públic de ràdio del municipi.*
2. *El contracte programa estableix, a partir de la definició dels principis regulats en el present reglament, el marc de relacions recíproques entre l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí i l'entitat gestora del servei, amb la finalitat essencial de garantir el finançament estable en la prestació del servei.*

Article 18. Contingut

D'acord amb la naturalesa i finalitat, el contracte programa ha de proveir els fons necessaris per a la prestació adequada del servei, tot definint a la vegada els objectius específics del servei públic que han d'ésser assumits per l'entitat que gestioni el servei públic de la ràdio del municipi de Sant Julià del Llor i Bonmatí.

Article 19. Procediment d'aprovació, durada i revisió

1. *La proposta de contracte serà elaborada per una Comissió mixta entre l'Ajuntament i l'Associació Radiofònica de Bonmatí i elevada al Ple municipal per a la seva aprovació, coincidint amb la renovació del/de la Director/a , a l'inici de cada mandat.*
2. *La proposta de contracte programa s'aprovarà inicialment pel Ple municipal i mentre està en procés d'informació pública es remetrà al Consell de l'Audiovisual de Catalunya per tal que en faci l'informe preceptiu. Després d'aquest període, es portarà al Ple municipal per a la seva aprovació definitiva.*
3. *La durada del contracte programa coincidirà amb el mandat, si bé la comissió de seguiment podrà proposar anualment, si escau, la seva modificació, degudament justificada, en el supòsit de variacions significatives en les magnituds bàsiques que determinen les necessitats de finançament o, altres supòsits extraordinaris que es*

plantegin durant la seva vigència, en especial els derivats de la modificació del marc legislatiu del servei públic de la ràdio o de l'entitat gestora.

- 4. Si finalitzada la durada del contracte programa no s'hagués aprovat encara el corresponent al quadrienni següent, es considerarà automàticament prorrogat el contracte programa anterior fins a l'aprovació del nou.*

CAPÍTOL 7. DEL FINANÇAMENT

Article 20. Finançament del servei

El servei públic de ràdio de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí es finança amb les aportacions pressupostàries del propi Ajuntament, els rendiments de la prestació de serveis, la participació en el mercat publicitari, les aportacions voluntàries, subvencions, herències, llegats, ingressos procedents d'operacions financers que es puguin concretar i qualsevol altres ingressos d'acord amb l'ordenament jurídic vigent.

8è DICTAMEN PROPOSANT APROVAR INICIALMENT LA MODIFICACIÓ NÚM. 1 DEL REGLAMENT INTERN I GESTIÓ D'ÚS DEL CENTRE CÍVIC DE BONMATÍ

Intervé la senyora Brescó per explicar que el motiu d'aquesta modificació és que no havien precisat que, en el moment de la seva utilització per part dels usuaris particulars, que tinguessin prioritat els del municipi.

Seguidament es sotmet a votació la següent proposta:

“FONAMENTS DE FET

En data 10 de desembre de 2011 el Ple va aprovar inicialment el nou “*Reglament intern i gestió d'ús del Centre Cívic de Bonmatí*” el qual, transcorregut el període d'informació pública sense presentar-se cap al·legació, la seva aprovació inicial va quedar elevada a definitiva.

Durant la vigència d'aquest nou Reglament s'ha vist la necessitat de modificar els articles 8 i 9 del seu redactat amb la finalitat de prioritzar les autoritzacions d'ús del Centre Cívic de Bonmatí als usuaris del municipi.

FONAMENTS DE DRET

Vist el que disposen els articles 49 de la Llei 7/85, reguladora de les Bases de Règim Local, 50.2.d) i 112.3.a) de la Llei 8/1987, Municipal i de Règim Local de Catalunya, 50.3 del RD 2568/86, de 28 de novembre, Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals i el Decret 179/95, de 13 de juny, sobre Reglament d'Activitats, Obres i Serveis del Ens Locals de Catalunya, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Aprovar inicialment la modificació núm. 1 del “Reglament intern i gestió d’ús del Centre Cívic de Bonmatí” que afecta a la redacció dels articles 8 i 9, els quals quedarien redactats de la següent manera:

a) Redacció actual:

Article 8

L’ordre de prioritats per l’ús de les instal·lacions del centre cívic serà el següent

- Activitats organitzades per l’Ajuntament
- Activitats organitzades per associacions i entitats locals
- Usuaris individuals o col·lectius no associats del municipi
- Activitats desenvolupades per altres organitzacions sense ànim de lucre i que ofereixin un servei formatiu a la comunitat
- Altres utilitzacions que es considerin d’interès per part dels òrgans competents de l’Ajuntament sempre que no estiguin vinculades a activitats amb ànim de lucre.

Article 9

Seràn usuaris del Centre Cívic:

- Associacions i entitats del municipi que ofereixen serveis als seus associats i/o a la població en general
- Usuaris particulars que vulguin fer ús de les instal·lacions municipals, per a la qual cosa hauran de demanar la corresponent autorització
- Totes les persones que participin en alguna de les activitats que s’hi duguin a terme.

b) Redacció modificada:

Article 8

L’ordre de prioritats per l’ús de les instal·lacions del centre cívic serà el següent

- Activitats organitzades per l’Ajuntament
- Activitats organitzades per associacions i entitats locals
- Usuaris individuals *del municipi* o col·lectius no associats del municipi
- Activitats desenvolupades per altres organitzacions sense ànim de lucre i que ofereixin un servei formatiu a la comunitat
- Altres utilitzacions que es considerin d’interès per part dels òrgans competents de l’Ajuntament sempre que no estiguin vinculades a activitats amb ànim de lucre.

Article 9

Seran usuaris del Centre Cívic:

- Associacions i entitats del municipi que ofereixen serveis als seus associats i/o a la població en general
- Usuaris particulars *del municipi* que vulguin fer ús de les instal·lacions municipals, per a la qual cosa hauran de demanar la corresponent autorització
- Totes les persones que participin en alguna de les activitats que s'hi duguin a terme.

2n. Sotmetre aquesta acord i el text de l'ordenança al tràmit d'informació pública per un termini de 30 DIES, amb publicació d'edictes al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de l'ajuntament, als efectes d'examen de l'expedient i presentació de les reclamacions i suggeriments que es creguin oportuns.

3r. Si no es presenta cap reclamació o al·legació, l'acord d'aprovació inicial esdevé definitiu, d'acord amb el que disposa l'article 65 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.”

9è DICTAMEN PROPOSANT APROVAR INICIALMENT LA MODIFICACIÓ NÚM. 1 DEL REGLAMENT INTERN I GESTIÓ D'ÚS DE L'ESPLAI DE SANT JULIÀ DEL LLOR

“FONAMENTS DE FET

En data 10 de desembre de 2011 el Ple va aprovar inicialment el nou “*Reglament intern i gestió d'ús de L'Espai de Sant Julià del Llor*” el qual, transcorregut el període d'informació pública sense presentar-se cap al·legació, la seva aprovació inicial va quedar elevada a definitiva.

Durant la vigència d'aquest nou Reglament s'ha vist la necessitat de modificar els articles 8 i 9 del seu redactat amb la finalitat de prioritzar les autoritzacions d'ús del Centre Cívic de Bonmatí als usuaris del municipi.

FONAMENTS DE DRET

Vist el que disposen els articles 49 de la Llei 7/85, reguladora de les Bases de Règim Local, 50.2.d) i 112.3.a) de la Llei 8/1987, Municipal i de Règim Local de Catalunya, 50.3 del RD 2568/86, de 28 de novembre, Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals i el Decret 179/95, de 13 de juny, sobre Reglament d'Activitats, Obres i Serveis del Ens Locals de Catalunya, El Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Aprovar inicialment la modificació núm. 1 del “Reglament intern i gestió d’ús de L’Esplai de Sant Julià del Llor” que afecta a la redacció dels articles 8 i 9, els quals quedarien redactats de la següent manera:

c) Redacció actual:

Article 8

L’ordre de prioritats per l’ús de les instal·lacions del centre cívic serà el següent

- Activitats organitzades per l’Ajuntament
- Activitats organitzades per associacions i entitats locals
- Usuaris individuals o col·lectius no associats del municipi
- Activitats desenvolupades per altres organitzacions sense ànim de lucre i que ofereixin un servei formatiu a la comunitat
- Altres utilitzacions que es considerin d’interès per part dels òrgans competents de l’Ajuntament sempre que no estiguin vinculades a activitats amb ànim de lucre.

Article 9

Serán usuaris del Centre Cívic:

- Associacions i entitats del municipi que ofereixen serveis als seus associats i/o a la població en general
- Usuaris particulars que vulguin fer ús de les instal·lacions municipals, per a la qual cosa hauran de demanar la corresponent autorització
- Totes les persones que participin en alguna de les activitats que s’hi duguin a terme.

d) Redacció modificada:

Article 8

L’ordre de prioritats per l’ús de les instal·lacions del centre cívic serà el següent

- Activitats organitzades per l’Ajuntament
- Activitats organitzades per associacions i entitats locals
- Usuaris individuals *del municipi* o col·lectius no associats del municipi
- Activitats desenvolupades per altres organitzacions sense ànim de lucre i que ofereixin un servei formatiu a la comunitat
- Altres utilitzacions que es considerin d’interès per part dels òrgans competents de l’Ajuntament sempre que no estiguin vinculades a activitats amb ànim de lucre.

Article 9

Serán usuaris del Centre Cívic:

- Associacions i entitats del municipi que ofereixen serveis als seus associats i/o a la població en general
- Usuaris particulars *del municipi* que vulguin fer ús de les instal·lacions municipals, per a la qual cosa hauran de demanar la corresponent autorització

- Totes les persones que participin en alguna de les activitats que s'hi duguin a terme.

2n. Sotmetre aquesta acord i el text de l'ordenança al tràmit d'informació pública per un termini de 30 DIES, amb publicació d'edictes al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de l'ajuntament, als efectes d'examen de l'expedient i presentació de les reclamacions i suggeriments que es creguin oportuns.

3r. Si no es presenta cap reclamació o al·legació, l'acord d'aprovació inicial esdevé definitiu, d'acord amb el que disposa l'article 65 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.”

10è. DICTAMEN PROPOSANT APROVAR UNA AMPLIACIÓ DE LA DELEGACIÓ A LA DIPUTACIÓ DE GIRONA DE LA RECAPTACIÓ EN PERÍODE EXECUTIU D'ALTRES INGRESSOS DE DRET PÚBLIC LOCALS

La senyora Borràs pregunta si s'ha nivell de Consell Comarcal, si s'ha millorat la prestació del servei, si és més econòmic... perquè ella va anar a parlar amb el president del Consell Comarcal i el president li va dir que havien aconseguit baixar el cost del servei.

L'alcalde li respon que s'ho miraran.

Seguidament es sotmet a votació el següent dictamen:

“La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, (en endavant LRBRL), article 36.1.a), atribueix a les diputacions la competència, entre d'altres, d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis. En el mateix sentit, l'article 4.1.d) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú, (en endavant LRJAPPAC) estableix que les administracions públiques prestaran, en l'àmbit propi, la cooperació i assistència actives que altres administracions poguessin sol·licitar per a l'eficaz exercici de les seves competències.

En matèria de tributs de les entitats locals i restants ingressos de Dret públic que els correspongui, l'article 7 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, (en endavant TRLRHL), concreta aquesta assistència disposant que les entitats locals podran delegar en altres entitats locals, en el territori de les quals estiguin integrades, les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació de tributs i dels restants ingressos de Dret públic que la mateixa Llei els atribueix.

La complexitat tècnica que comporta l'exercici d'aquestes facultats i la gran importància que un adequat exercici de les mateixes té de cara a la bona marxa de la gestió

econòmica d'aquest municipi, aconsella la utilització dels esmentats mecanismes de delegació previstos en la legislació.

Es considera doncs necessari adoptar un acord que concreti les delegacions que es volen realitzar per part de l'Ajuntament a la Diputació de Girona, i que aquesta realitzarà mitjançant XALOC, Organisme Autònom de Gestió Tributària.

Examinada la proposta al Ple de l'Ajuntament, i després del corresponent debat, amb la majoria exigida a l'article 47.2 de la LRBRL en la redacció donada per la Llei 57/2003, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Delegar a la Diputació de Girona, a l'empara del que preveu l'article 7.1 del TRLRHL, i d'acord amb les funcions i les condicions relacionades al document que s'incorpora al present acord com a Annex I, les facultats que a continuació s'especifiquen:

TIPUS D'INGRÉS	GESTIÓ	LIQUIDACIÓ	RECAPTACIÓ	
			Voluntària	Executiva
Multes coercitives				X
Sancions administratives (excloses multes de trànsit i sancions derivades de la normativa de civisme i convivència).				X
Execucions subsidiàries				X
Imports derivats d'incompliment de prestacions contractuals				X

L'esmentada delegació suposa l'ampliació de l'acceptada pel Ple de la Diputació de 18 de setembre de 2007 i formalitzada en conveni subscrit en data 25 de setembre de 2007

La Diputació de Girona exercirà les funcions delegades per mitjà de XALOC, l'organisme autònom creat a tal efecte.

En tot cas serà Xaloc qui determinarà, mitjançant instruccions escrites, els nexes i traspassos d'informació entre els sistemes d'ambdues institucions.

2n. La present ampliació de delegació de facultats tindrà una vigència de quatre (4) anys, i comportarà l'ampliació del termini de vigència de les facultats en matèria de gestió, liquidació i recaptació d'ingressos, delegades amb anterioritat.

Transcorregut aquest termini de vigència, la delegació es prorrogarà tàcitament d'any en any, llevat que qualsevol d'ambdues administracions acordi deixar-la sense efecte i així ho comuniqui a l'altra part amb una antelació mínima de sis (6) mesos.

3r. La prestació dels serveis que es derivin de la delegació que contempla el present acord comportarà una compensació econòmica que consistirà en el pagament dels imports especificats a l'Ordenança Fiscal de prestació de serveis encomanats a XALOC, de la Diputació de Girona.

4t. Per a realitzar i executar les funcions delegades, la Diputació de Girona s'ajustarà a la normativa general aplicable, així com a la normativa interna dictada per aquesta, en virtut del que preveu l'article 7.3 de la TRLRHL, i de les seves pròpies facultats d'autoorganització per a la gestió dels serveis atribuïts.

5è. Ampliar l'abast del conveni formalitzat entre l'Ajuntament i la Diputació de Girona, amb la delegació aprovada en el present acord, mitjançant una certificació que s'adjuntarà a l'esmentat conveni com annex.

6è. Notificar el present acord a la Diputació de Girona perquè efectui l'acceptació de la delegació conferida.

7è. La Diputació de Girona, una vegada hagi acceptat la delegació que s'atorga, publicarà el present acord al Butlletí Oficial de la Província de Girona i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya per a general coneixement, en compliment d'allò que disposa l'article 7.2 del TRLRHL.

8è. Facultar el Sr. Alcalde de l'Ajuntament per formalitzar els documents que siguin necessaris per executar o desenvolupar el present acord.”

ANNEX I

La delegació de les facultats de gestió i recaptació de tributs i altres ingressos de dret públic inclou, a títol enunciatiu i no limitador, les següents funcions:

- **Delegació de la recaptació en període de pagament executiu**

El contingut d'aquesta delegació implica l'exercici de les funcions següents:

- Conferir i revocar a les Entitats de Dipòsit el caràcter d'entitats col·laboradores i establir els límits de la col·laboració.*
- Expedir relacions de deutors per rebuts i certificacions de descobert per liquidacions d'ingrés directe*
- Dictar la provisió de constrenyiment, quan sigui procedent, notificar-la i resoldre els recursos contra aquest acte administratiu.*
- La liquidació i cobrament dels imports principals, recàrrecs, interessos de demora i costes*
- Emetre documents cobratoris i acreditacions de pagament*
- Concedir o denegar ajornaments i fraccionaments*
- Rebre i custodiar garanties de deutes o dispensar-les*
- Ordenar la constitució d'hipoteques especials*
- Dictar acords de derivació de procediment.*
- Efectuar peritatges i valoracions de béns embargats*
- Autoritzar i presidir subhastes*
- Acordar la suspensió del procediment*

- m. Resoldre terceries de domini i de millor dret*
- n. Proposar l'adjudicació de bens a l'Ajuntament, expedit les certificacions necessàries per a la seva inscripció en els registres públics*
- o. Aprovar la prescripció del deute*
- p. Declarar crèdits incobrables per resultar fallits els obligats al pagament.*
- q. Aquelles altres actuacions necessàries per dur a terme amb eficàcia la recaptació executiva dels tributs delegats*

11e. DICTAMEN PROPOSANT APROVAR LA REVISIÓ ANUAL DEL PADRÓ D'HABITANTS DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ AMB REFERÈNCIA A 1 DE GENER DE 2013.

“Elaborats els resultats numèrics de la revisió anual del Padró d'Habitants amb referència a 1 de gener de 2013, conforme el que estableix la Resolució de 25 d'octubre de 2005, de la Presidenta de l'Institut Nacional d'Estadística i del Director General de Cooperació Local per la qual es dicten instruccions tècniques als ajuntaments sobre la revisió anual del Padró municipal i sobre el procediment d'obtenció de xifres oficials de població.

Vist que l'Institut Nacional d'Estadística ha tramés el resultat numèric de xifres de població del municipi de Sant Julià del Llor i Bonmatí amb un total de 1264 habitants.

Vist que existeix una diferència amb la xifra de població que consta a l'Institut Nacional d'Estadística i en el Padró Municipal d'Habitants de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí, la qual és de 1267 habitants.

El Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Aprovar la revisió anual del Padró d'Habitants de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí, amb referència a 1 de gener de 2013 amb un total de 1264 habitants.

2n. Aprovar la revisió anual del Padró d'Habitants amb referència a 1 de gener de 2013 que s'ha d'eleva a les xifres oficials de població amb un total de 1264 habitants.

3r. Trametre a l'Institut Nacional d'Estadística el certificat d'aquest acord.”

12è. DICTAMENT PROPOSANT APROVAR INCIALMENT LES BASES ESPECÍFIQUES REGULADORES DELS AJUTS PER A MATERIAL ESCOLAR I CONVOCATÒRIA PER AL CURS 2014-2015

“A la vista de diversos informes emesos pels tècnics del Consorci de Benestar Social de la Selva sobre la necessitat d'un ajut econòmic a determinades famílies d'alumnes del CEIP Sant Jordi per a fer front als impagament de divers material escolar s'ha cregut convenient regular una bases per l'atorgament d'un ajut econòmic en règim de concurrència competitiva.

Vist el que disposa l'article 124 del Decret 179/95, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals i l'article 17 apartats 2 i 3 de la Llei 38/2003, general de subvencions, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Aprovar inicialment les bases específiques reguladores dels ajuts per a material escolar de l'ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí i convocatòria per al curs 2014-2015 i que consten en l'annex d'aquest acord.

2n. Sotmetre aquest acord i les bases dels ajuts a informació pública per un termini de 20 dies, des de la seva publicació del Butlletí Oficial de la Província de Girona i al tauler d'edictes de la corporació, per tal que s'hi pugui presentar al·legacions o suggeriment. Una referència d'aquest anunci s'ha d'inserir en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

3r. Aquestes bases s'entendran definitivament aprovades en el supòsit que durant l'esmentat termini no es formuli cap al·legació.

ANNEX A L'ACORD:

“

BASES ESPECÍFIQUES REGULADORES DELS AJUTS PER A MATERIAL ESCOLAR DE L'AJUNTAMENT DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ I CONVOCATÒRIA PER AL CURS 2014-2015

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquestes bases és regir la convocatòria per a l'atorgament d'ajuts per a l'adquisició de material escolar als alumnes empadronats a Sant Julià del Llor i Bonmatí matriculats a l'escola pública del municipi que es trobin en una situació familiar especial amb necessitats socials i/o econòmiques.

S'entendrà per material escolar tot aquell que sigui imprescindible per al desenvolupament normal de l'activitat lectiva de l'alumne/a i que vingui determinat abans de l'inici del curs per la direcció i/o el claustre de l'escola.

Article 2. Procediment de concessió dels ajuts

2.1 El procediment per a la concessió dels ajuts previstos en aquestes bases serà el de concessió en règim de concurrència competitiva.

2.2 La gestió d'aquests ajuts s'efectuarà d'acord amb els principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació.

Article 3. Òrgan competent per a la concessió dels ajuts

Tenint en compte el que disposen els articles 21 i 22 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en relació amb el que estableix l'article 10.4 de la Llei general de subvencions, s'estableix el següent ordre competencial: la competència per a l'atorgament d'aquests ajuts correspondrà a la Junta de Govern Local, en virtut de l'acord plenari de data 9 de juliol de 2011, sobre delegació de competències a favor de la Junta de Govern Local.

Article 4. Convocatòria i quantia

Es publicarà al tauler d'edictes, al Butlletí Oficial de la Província de Girona i al web de la Corporació la convocatòria d'aquests ajuts i s'indicarà l'import màxim de la subvenció, la corresponent partida pressupostària i l'import individualitzat per cada beneficiari.

Article 5. Persones beneficiàries

5.1 Seran beneficiaris els alumnes empadronats a Sant Julià del Llor i Bonmatí matriculats a l'escola pública del municipi que es trobin en una situació familiar especial amb necessitats socials i/o econòmiques.

5.2 Els sol·licitants dels ajuts de material escolar seran els pares, les mares o els tutors legals de les persones beneficiàries.

Article 6. Requisits dels beneficiaris

6.1 Per poder rebre l'ajut cal:

- a) Estar empadronat a Sant Julià del Llor i Bonmatí, tant l'alumne com el sol·licitant de l'ajut, sigui el pare, la mare o el tutor legal.
- b) Estar matriculat a l'escola pública de Sant Julià del Llor i Bonmatí.
- c) Tenir uns ingressos familiars nets iguals o inferiors als imports de l'escalatge següent:

Membres unitat convivencial	Ingressos familiars mensuals
2 persones	1,5 Salari Mínim Interprofessional (SMI)*
3 persones	anterior + 33% SMI
4 persones	anterior + 25% SMI
5 persones	anterior + 10% SMI
6 persones	anterior + 10% SMI

* Es prendrà com a referència el SMI aprovat per a l'any en què s'iniciï el curs escolar fixat en la convocatòria dels ajuts per a material escolar.

d) Presentar la sol·licitud i la documentació que es requereixi, en els terminis i en la forma establerts en la convocatòria.

6.2 En casos excepcionals, l'Ajuntament podrà atorgar l'ajut de material escolar encara que no es compleixin tots els requisits a què es fa referència en l'apartat anterior, quan els Serveis Socials així ho considerin i ho proposin, mitjançant la presentació d'informe motivat.

Art. 7. Sol·licituds: documentació, forma i termini presentació

7.1 Les sol·licituds s'han de presentar a les oficines de l'Ajuntament dins del termini establert en la convocatòria o bé per qualsevol dels mitjans que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

7.2 Documentació que cal aportar:

7.2.1. Documentació mínima obligatòria:

- a) Imprès de sol·licitud degudament formalitzat i signat per un representant legal (pare, mare o tutor legal) de la persona beneficiària.
- b) El document identificatiu (document nacional d'identitat, targeta de residència o número d'identificació de persones estrangeres, o passaport) de la persona que signa la sol·licitud.
- c) Llibre de família i, si és el cas, de la resolució judicial on consti acreditada la custòdia de l'alumne.
- d) Certificat de convivència (tràmit intern).
- e) Declaració presentada de l'IRPF de l'any anterior al de l'aprovació de la convocatòria de tots els membres de la unitat convivencial que estiguessin obligats a fer-la.
- f) Els fulls de salari o certificat equivalent dels últims 3 mesos, en el cas dels membres de la unitat convivencial que siguin treballadors en actiu i que no estiguessin obligats a presentar la declaració de l'IRPF.

- g) Resguard de matrícula o certificat de la secretaria del centre escolar que acrediti els estudis que es realitzaran el curs establert en la convocatòria.
- h) Escrit del centre escolar on consti la relació i/o el cost del material escolar que necessita l'alumne/a per al curs establert en la convocatòria.

7.2.2. Documentació complementària per a la valoració:

- a) Carnet de família nombrosa i/o família monoparental.
- b) En cas que no es percebi la pensió de manutenció, denúncia recent o sentència judicial.
- c) Certificació acreditativa de la condició de persona disminuïda d'algun dels membres de la unitat familiar, si és el cas.
- d) En cas de violència masclista o familiar, denúncia recent o sentència judicial.
- e) Darrer rebut satisfet de lloguer o hipoteca.
- f) Certificat del Servei d'Ocupació de Catalunya amb els períodes d'inscripció i de recepció de prestacions i/o subsidis per atur i la quantia que perceben, en el cas dels membres de la unitat convivencial que estiguin a l'atur.
- g) Certificat de pensió, en el cas dels membres de la unitat convivencial que siguin pensionistes.
- h) Certificat emès per l'entitat corresponent en el cas de percebre prestacions assistencials.

7.3 L'Ajuntament es reserva el dret de sol·licitar els informes pertinents a l'EBASP del municipi o qualsevol altra documentació que consideri necessària.

7.4 No s'admetran com a vàlides les fotocòpies que no s'hagin acompanyat dels documents originals en el moment de presentar la sol·licitud al registre de les oficines municipals.

7.5 En cas de sol·licituds incompletes o incorrectes, l'Ajuntament concedirà un termini de 10 dies al sol·licitant per rectificar o esmenar-les. Si acabat el termini no s'ha produït la rectificació o esmena, es considerarà que el sol·licitant ha desistit de la seva sol·licitud.

7.6 Si un mateix sol·licitant demana ajut per a més d'una persona beneficiària, només caldrà tramitar una única sol·licitud.

Article 8. Tramitació

8.1. Les sol·licituds presentades fora de termini no seran acceptades en el registre d'entrada de l'ajuntament.

8.2. Les sol·licituds seran valorades dins dels 15 dies posteriors a l'acabament de la presentació de sol·licituds o quan s'esgotés l'últim termini concedit per rectificar o esmenar la documentació presentada. A tots els efectes, el mes d'agost es considerarà inhàbil.

8.3. Acabat el període de valoració, en la Junta de Govern Local que es convoqui immediatament després del període de valoració, les regidories d'Ensenyament i d'Acció Social faran una proposta, que serà sotmesa a l'aprovació de la mateixa Junta.

8.4. La resolució adoptada es comunicarà individualment als sol·licitants.

8.5. L'Ajuntament comunicarà a la direcció i/o el claustre de l'escola la resolució sobre la concessió d'ajuts per a material escolar, així com a altres administracions.

8.6. L'acord de concessió d'aquest ajuts es donarà a conèixer públicament a la pàgina web de la Corporació mitjançant la publicació de l'acta de la Junta de Govern Local en què s'aprovi.

Article 9. Criteris de valoració i ponderació

La concessió dels ajuts per a l'adquisició del material escolar s'efectuarà en funció dels ingressos familiars nets acreditats i de la puntuació que s'obtingui d'acord amb els criteris econòmics i socials que s'indiquen a continuació:

a) Dades familiars:

-Nombre de fills/es:

Nombre de fills	Punts
1	0
2	1
3 o més	2

- Família monoparental: 1 punt
- En cas de no percebre la pensió de manutenció: 1 punt
- Violència masclista o familiar: 1 punt
- Per cada membre de la unitat convivencial amb disminució: 1 punt
- b) Dades econòmiques familiars:
 - Ingressos mensuals nets inferiors a l'escalatge establert en l'Article 5.1.c): 1 punt
 - Import mensual del lloguer o la hipoteca superior al 30% de la renda mensual per càpita: 1 punt
- c) Situació laboral:

Situació laboral	Punts
Treball fix	0
Treball per compte propi	0
Pensionista o jubilat	1
Treball eventual	1
Atur cobrant subsidi	1
Atur en tràmit	2
Pensionista en tràmit	2
Prestacions assistencials	3
Atur sense subsidi	4

Article 10. Quantia individualitzada dels ajuts o criteris per a la seva determinació

En cada convocatòria es fixarà la quantia individualitzada dels ajuts o els criteris per a la seva determinació.

En el cas que entre totes les peticions admeses se superi la quantitat de la partida pressupostària prevista, es prorratejaran linealment a la baixa tots els ajuts sol·licitats, fins a arribar a la quantitat consignada.

Article 11. Justificació dels ajuts

El proveïdor o l'entitat que gestioni l'adquisició de material escolar, sigui la direcció del centre, sigui l'AMPA, hauran de presentar a l'Ajuntament el rebut corresponent i el justificant de l'adquisició de material escolar amb el nom de la persona beneficiària en el termini de 15 dies posteriors a la data de la notificació de l'acord de concessió de l'ajut.

Article 12. Pagament dels ajuts

L'import dels ajuts s'abonarà directament als proveïdors que es determini o a l'entitat que gestioni l'adquisició de material escolar, sigui la direcció del centre, sigui l'AMPA.

Article 13. Compatibilitat amb altres subvencions

Els ajuts per a l'adquisició de material escolar que atorgui l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí són compatibles amb altres ajuts que pel mateix concepte la persona beneficiària pugui rebre d'altres administracions, però en cap cas la totalitat dels ajuts rebuts pot superar el cost real del material escolar adquirit.

És per això que s'informarà altres administracions de l'import concedit per l'Ajuntament per aquest concepte a la persona beneficiària.

Si la persona beneficiària hagués rebut en total pel mateix concepte un import superior al cost real del material escolar adquirit, el sol·licitant haurà de retornar la diferència a l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí.

Article 14. Règim jurídic

En tot allò que no prevegin aquestes bases és aplicable la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions; el Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova s'aprova del Reglament de la Llei general de subvencions i la resta de normativa concordant.

Article 15. Vigència

La vigència d'aquestes bases és indefinida mentre no es modifiquin o es deroguin.

CONVOCATÒRIA PÚBLICA DE SUBVENCIÓ, EN RÈGIM DE CONCURRÈNCIA COMPETITIVA, PER A AJUTS PER A MATERIAL ESCOLAR PER AL CURS ESCOLAR 2014-2015.

1. Objecte

L'objecte d'aquestes bases és regir la convocatòria per a l'atorgament d'ajuts per a l'adquisició de material escolar als alumnes empadronats a Sant Julià del Llor i Bonmatí matriculats a l'escola pública del municipi que es trobin en una situació familiar especial amb necessitats socials i/o econòmiques.

S'entendrà per material escolar tot aquell que sigui imprescindible per al desenvolupament normal de l'activitat lectiva de l'alumne/a i que vingui determinat abans de l'inici del curs per la direcció i/o el claustre de l'escola.

2. Destinataris

Seràn beneficiaris els alumnes empadronats a Sant Julià del Llor i Bonmatí matriculats a l'escola pública del municipi que es trobin en una situació familiar especial amb necessitats socials i/o econòmiques.

Els sol·licitants dels ajuts de material escolar seran els pares, les mares o els tutors legals de les persones beneficiàries.

3. Requisits dels beneficiaris

Els requisits que hauran de complir els beneficiaris estan previstos a l'Article 6 de les Bases específiques reguladores dels ajuts per a material escolar de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí.

Els ingressos familiars nets requerits per poder aspirar a la concessió dels ajuts, segons l'Article 6.c de les Bases específiques reguladores dels ajuts per a material escolar, seran els següents per al curs 2014-2015:

Membres convivencial	unitat	Ingressos familiars mensuals	
2 persones		967,95 euros/mes	1,5 SMI
3 persones		1.180,90 euros/mes	anterior + 33% SMI
4 persones		1.342,22 euros/mes	anterior + 25% SMI
5 persones		1.406,75 euros/mes	anterior + 10% SMI
6 persones		1.471,28 euros/mes	anterior + 10% SMI

*Es pren com a referència el Salari Mínim Interprofessional (SMI) aprovat per al 2014, que és de 645,30 euros mensuals, d'acord amb el Reial Decret 1046/2013, de 27 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2014.

4. Bases dels ajuts

La publicació de les bases específiques reguladores es publicaran al Butlletí Oficial de la Província de Girona.

5. Crèdit pressupostari

L'import total màxim destinat a aquesta convocatòria és de 1.000 €. Els ajuts seran a càrrec de la partida pressupostària "Beques llibres i material escolar" 4 321 48000 del Pressupost 2014 de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí.

6. Quantia individualitzada de l'ajut

L'import màxim de l'ajut per alumne serà de 100 €.

7. Termini i presentació de sol·licituds

Per al curs escolar 2014-2015, el termini de presentació de sol·licituds per als ajuts de material escolar serà del 25 de juny a l'11 de juliol del 2014.

Les sol·licituds s'han de presentar a les oficines de l'Ajuntament dins del termini establert en la present convocatòria o bé per qualsevol dels mitjans que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

8. Resolució i notificació

En la primera Junta de Govern Local que es convoqui immediatament després d'haver finalitzat el termini de la valoració de les sol·licituds, les regidories d'Ensenyament i d'Acció Social sotmetran una proposta a l'aprovació de la Junta de Govern Local, que serà qui aprovarà la concessió definitiva dels ajuts.

La resolució adoptada es comunicarà individualment als sol·licitants en el termini màxim de 15 dies comptats a partir de la data d'aprovació.

L'Ajuntament comunicarà la resolució al proveïdor o a l'entitat que gestioni l'adquisició de material escolar, sigui la direcció del centre, sigui l'AMPA, perquè es dugui a terme l'adquisició acordada del material escolar.

Així mateix, l'Ajuntament comunicarà a la direcció i/o el claustre de l'escola la resolució sobre la concessió d'ajuts per a material escolar, així com a altres administracions.

9. Termini de justificació

El termini per justificar les despeses objecte dels ajuts en aquesta convocatòria finalitzarà 15 dies després de la notificació de l'acord de concessió de l'ajut.

10. Publicitat

L'acord de concessió de l'ajut es publicarà a la pàgina web de l'Ajuntament mitjançant l'acta de la Junta de Govern Local en què s'aprovi.

11. Règim de recursos

La resolució de la convocatòria posa fi a la via administrativa. Contra aquesta resolució procedeix interposar recurs contenciós administratiu davant del Jutjat Contenciós Administratiu de Girona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva notificació. Alternativament, i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el president de la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva notificació.

”

13è. DICTAMENT PROPOSANT DEIXAR SENSE EFECTE L'ADOR DEL PLE DE DATA 9 DE MARÇ DE 2013 I 8 DE JUNY DE 2013 PEL QUAL ES VA APROVAR INICIALMENT I DEFINITIVAMENT EL PROJECTE "CONDICIONAMENT DE LA PISTA POLIESPORTIVA: TANCAMENT".

“En data 9 de març de 2013 el Ple va aprovar inicialment el projecte “Condicionament de la pista poliesportiva: Tancament”, redactat pels arquitectes senyors David Marès Ylla i Josep Callís Figueres, amb un pressupost de 289.337,62 € i es va aprovar definitivament pel Ple en data 8 de juny de 2013.

Vist que s’han hagut de introduir algunes modificacions en l’esmentat projecte i s’ha procedit a la redacció d’un nou amb un pressupost de 291.717,92 € (IVA vigent inclòs).

Per tot l’exposar , el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1r. Deixar sense efecte l’acord el Pel de data 9 de març de 2013 i 8 de juny de 2013 pel qual es va aprovar inicialment i definitivament el projecte d’obra ordinària “Condicionament de la pista poliesportiva: tancament”, pel motius exposats en la part expositiva d’aquest acord.

2n. Publicar aquest acord en el Butlletí Oficial de la Província de Girona”.

14é. PUNTS D’URGÈNCIA

En compliment del que estableix l’article 113.1 en relació a l’article 91.4 del R.O.F., el Sr. Alcalde-President pregunta si pot sotmetre a la consideració del Ple per raó d’urgència, uns punts no compresos dins l’ordre del dia i que no poden ésser tractat a l’apartat de precs i preguntes.

El debat del punt d’urgència queda aprovat per unanimitat.

14.1. PROPOSANT DONAR COMPTE DEL DECRET 89/14 DE 17 DE FEBRER RELATIU A DECLARAR LA MÀXIMA URGÈNCIA EN EL NOMENAMENT D’UN FUNCIONARI ACCIDENTAL PEL LLOC DE TREBALL D’ADMINISTRATIU DEL SERVEIS TÈCNICS DE L’AJUNTAMENT.

La senyora Borràs pregunta quan es començarà a fer la tramitació pel nomenament interí.

L’alcalde demana a la senyora secretària si ho pot explicar i aquesta informa que es disposen de tres mesos des de la data d’aquest decret.

A continuació es donar compte del decret 89/14 dictat per l’Alcaldia-Presidència:

“Fonaments de fet

En data 5 de febrer de 2014 la senyora xxxxx, funcionaria administrativa (C1) d’aquest Ajuntament, adscrita a l’Àrea del Serveis Econòmics, va comunicar que havia superat un procés selectiu en una altra administració per una lloc de treball del grup A2 i que

en data 10 de març de 2014 s'hauria d'incorporar en aquest nou lloc de treball per la qual cosa, el lloc que actualment ocupa, quedaria vacant en aquesta data, amb reserva de lloc de treball.

Vist que el Serveis Econòmics de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí estan proveïts per una única persona, la senyora xxxxxx, i que la brevetat de temps en què s'ha d'incorporar al seu nou lloc de treball i la importància de les tasques que està desenvolupant aconsellen la necessitat urgent de cobrir aquesta vacant mentre es tramita un procés de selecció d'un funcionari interí pel sistema de concurs públic.

Vist que la senyora xxxxxx compleix els requisits de titulació corresponent a l'escala funcionaria que ha d'ocupar.

Vist que el nomenament d'un funcionari per a l'Àrea dels Serveis Econòmics es considera un sector, funció i categoria professional considerada prioritària per aquesta Ajuntament ja que és l'únic lloc de treball de l'Ajuntament que gestiona tota l'Àrea Econòmica i, el control de l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera a la corporació i és una necessitat urgent la de cobrir aquest lloc de treball durant l'absència de la persona qui l'ocupa, d'acord amb el que preveu l'article 21.Dos de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de Pressuposts Generals de l'Estat pel 2014.

Fonaments de dret

- Els articles 94.1 i 98 del Reglament de personal al servei de les entitats locals disposa que el personal interí és seleccionat mitjançant convocatòria pública pel sistema de concurs, llevat dels casos de màxim urgència.
- Article 21.Dos de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de Presupuests Generals de l'Estat pel 2014
- Vist que existeix consignació pressupostària suficient amb càrrec a les partides 1.920.12009, 1.920.12006, 1.920.12100, 1.920.12101 i 1.920.1600 en el Pressupost Municipal 2014.

D'acord amb aquestes consideracions, aquesta alcaldia-presidència,

DISP O S A

1r. Declarar la màxima urgència en el nomenament d'un funcionari accidental pel lloc de treball d'administratiu als Serveis Econòmics de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí.

2n. Nomenar a la senyora xxxxxx amb DNI. 47273207L funcionària accidental del lloc de treball d'administratiu dels Serveis Econòmics d'aquest Ajuntament, sota el següent règim jurídic:

- Escala:	Administració General
- Subgrup:	C1 (administratiu)
- Nivell:	15
- Complement específic:	272,84

- Jornada:	Completa (37,5 h/setmana)
- Horari:	Flexible
- Sou brut:	1.320,30 €

2n. Aquest decret iniciarà el seus efectes el dia d'avui, **17 de febrer de 2014** i fins que finalitzi el procés selectiu pel nomenament d'un funcionari interí que substitueixi a la titular del lloc de treball d'administratiu de l'Àrea de Serveis Econòmics, la senyora xxxxxxx, funcionària de carrera d'aquest Ajuntament, la qual deixarà vacant el seu lloc de treball durant el període en que presti servei en una altra administració pública.

3r. Autoritzar i disposa aquesta despesa amb càrrec a les partides 1.920.12009, 1.920.12006, 1.920.12100, 1.920.12101 i 1.920.1600 en el Pressupost Municipal 2014.

4t. Publicar aquesta resolució al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (art. 94.3 Decret 214/90, 30 de juliol).

5è. Donar compte al Ple en la primera sessió que es celebri.

6è. Notificar aquest acord a la interessada i als Serveis Econòmics de l'Ajuntament.”

Els membres presents al Ple es donen per assabentats del Decret 89/14.

15e. MOCIONS

15.1r. MOCIÓ CONJUNTA DEL GRUP MUNICIPAL INDEPENDENT I DEL GRUP MUNICIPAL DE CIU SOBRE L'APROVACIÓ DE LA FORMALITZACIÓ DEL CONFLICTE EN DEFENSA DE L'AUTONOMIA LOCAL CONTRA LA LEY 27/2013, DE 27 DE DICIEMBRE, DE RACIONALIZACIÓN Y SOSTENIBILIDAD DE LA ADMINISTRACIÓN LOCAL

“La Llei 27/2013, de 27 de desembre de 2013, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) va entrar en vigor el 31 de desembre de 2013.

Aquesta reforma local vulnera clarament l'autonomia local i les competències exclusives en matèria de règim local i d'organització territorial de la Generalitat reconegudes en l'Estatut d'autonomia de Catalunya (art. 151 i 160 EAC).

La LRSAL no respecta els principis que informen la Carta Europea d'Autonomia Local ni tampoc l'autonomia local constitucionalment garantida (art. 140 CE), eliminant el principi de subsidiarietat i de màxima proximitat i imposant mecanismes de control que porten a una dependència jeràrquica.

Són tres els blocs de continguts de la Llei 27/2013 que lesionen la garantia constitucional de l'autonomia local:

- El desempoderament competencial dels municipis amb vulneració de la garantia constitucional de l'autonomia local reconeguda en els articles 137 i 140 de la Constitució.
- La inclusió de mecanismes de tutela, condicionants i controls d'oportunitat amb vulneració de la garantia constitucional de l'autonomia local.
- Vulneració del principi democràtic en l'àmbit local.

Així mateix, aquesta Llei és totalment perjudicial per al conjunt de la ciutadania i per al bon funcionament de l'administració local, ja que:

- posa en perill el sistema de prestació dels serveis municipals i, concretament, el sistema de serveis socials de proximitat, allunyant-los de la ciutadania.
- no aporta millores a l'administració local sinó que la castiga, quan la seva gestió s'ha demostrat molt més eficaç que la de l'administració de l'Estat, essent aquesta la més endeutada respecte el global i respecte la despesa pública que realitza.

Al mes de maig d'enguany es compliran trenta cinc anys de la constitució dels ajuntaments democràtics. Els ajuntaments han estat capaços d'afrontar els grans reptes i els canvis culturals de finals del S.XX, forjant un model de convivència, benestar, cohesió social, participació democràtica i qualitat de vida.

Trenta cinc anys esperant un nou marc competencial i un finançament adequat per garantir serveis locals bàsics perquè ara amb aquesta Llei es torni a un model de fa quaranta anys enrere amb un marc competencial raquític, i que allunya la capacitat de decisió sobre les polítiques de proximitat, i també allunya les decisions i el control de la ciutadania acabant amb el valor de proximitat que permet la prevenció, la detecció i l'actuació per garantir uns mínims de cohesió i convivència en el conjunt de pobles i ciutats de Catalunya.

Fonaments de dret

El conflicte en defensa de l'autonomia local, d'acord amb l'art. 75 bis LOTC, es pot plantejar quan les normes de l'Estat amb rang de llei lesionin l'autonomia local constitucionalment garantida.

D'acord amb l'art. 75 ter 2 i 3 LOTC, per iniciar la tramitació del conflicte en defensa de l'autonomia local és necessari l'acord del Ple de les Corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del número legal de membres d'aquesta. De manera prèvia a la formalització del conflicte, s'ha de sol·licitar dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat.

El Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

PRIMER.- Iniciar la tramitació per a la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra els articles primer i segon i demès disposicions afectades de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local (BOE núm. 312 de 30 de diciembre de 2013) d'acord amb el text que s'adjunta, segons el que s'estableix en els arts. 75 bis i següents de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional.

SEGON.- A tal efecte, sol·licitar Dictàmen del Consejo de Estado, conforme a l'establert en l'art. 75 ter 3 de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, per conducte del Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, a petició de l'entitat local de major població (art. 48 Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Régimen Local), així com atorgar a aquesta entitat la delegació necessària.

TERCER.- Facultar i encomanar a l'Alcalde/Alcaldessa per a la realització de tots els tràmits necessaris per portar a terme els acords primer i segon i expressament per a l'atorgament d'escriptura de poder tan ampli i suficient com en dret es requereixi a favor de la Procuradora Dña. Virginia Aragón Segura, col. Núm. 1040 de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Madrid per tal que, en nom i representació de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí, de forma solidària i indistinta interposi conflicte en defensa de l'autonomia local contra la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013 (BOE núm. 312 de 30 de diciembre de 2013), de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local, seguint-lo per tots els seus tràmits i instàncies fins a obtenir sentència ferma i la seva execució.

ANNEX A L'ACORD:

“PLANTEAMIENTO ANTE EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL DE CONFLICTO EN DEFENSA DE LA AUTONOMÍA LOCAL

El conflicto se plantea contra la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local, en sus artículos primero y segundo y demás disposiciones afectadas, con arreglo a los siguientes

ANTECEDENTES DE HECHO

Único. La Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local (en adelante LRSAL), objeto de este conflicto, fue publicada en el Boletín Oficial del Estado, número 312 del lunes 30 de diciembre de 2013, estableciendo la disposición final sexta de esta ley su entrada en vigor el día siguiente al de su publicación.

FUNDAMENTOS JURÍDICOS

I. PRESUPUESTOS PROCESALES

1. Jurisdicción y competencia.

La tiene el Tribunal Constitucional de conformidad con lo dispuesto en el artículo 161.1. d) de la Constitución (en adelante, CE) y en el artículos 2.1.d) bis y 59.2 de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre de 1979, del Tribunal Constitucional (en adelante, LOTC), La competencia para conocer del conflicto corresponde de conformidad con el artículo 10.1.f) LOTC, al Tribunal Constitucional en Pleno.

2. Objeto del conflicto.

El presente conflicto se plantea, de conformidad con lo previsto en el artículo setenta y cinco bis LOTC, contra diversos contenidos de los artículos primero y segundo, y demás disposiciones afectadas, de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local, por lesionar la autonomía local constitucionalmente garantizada.

3. Legitimación activa de los que plantean el conflicto.

Siendo de aplicación en todo el territorio del Estado la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, objeto de este conflicto, los municipios que lo plantean suponen al menos un séptimo de los existentes y representan más de un sexto de la población oficial, por lo que cuentan con la necesaria legitimación activa a tenor del artículo setenta y cinco ter.1.b) LOTC.

4. Cumplimiento de requisitos previos de admisibilidad.

Los municipios que plantean el conflicto en defensa de la autonomía local han acordado su tramitación con el voto favorable de la mayoría absoluta del número legal de miembros de las respectivas Corporaciones locales. Asimismo han solicitado el dictamen, preceptivo pero no vinculante, del Consejo de Estado. Por todo ello, han cumplido con los requisitos establecidos en el artículo setenta y cinco ter.2 y 3 LOTC.

5. Formulación en plazo del conflicto.

El conflicto se formula dentro del mes siguiente a la recepción del dictamen del Consejo de Estado, cuya solicitud a su vez fue formalizada dentro de los tres meses siguientes al 30 de diciembre de 2013, día de la publicación de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local, por lo que se cumplen los plazos establecidos en el artículo setenta y cinco quáter.1 y 2 LOTC.

6. Representación.

Los municipios que plantean el conflicto actúan representados por Dª Virginia Aragón Segura, Procuradora de los Tribunales, en nombre y representación de los sujetos legitimados.

7. Pretensión que se deduce.

Al amparo de lo dispuesto en el artículo setenta y cinco quince.5 LOTC, se ejercita en este conflicto la pretensión de declaración por el Tribunal Constitucional de la vulneración por la LRSAL de la autonomía local constitucionalmente garantizada, con los efectos legalmente predeterminados.

II. FUNDAMENTOS JURÍDICO-MATERIALES. MOTIVOS DEL CONFLICTO EN DEFENSA DE LA AUTONOMÍA LOCAL

Pese a la sumariedad en la regulación constitucional de la autonomía local, los

artículos 140 y 141 CE no sólo garantizan y protegen la existencia de municipios y provincias sino que configuran ambas entidades integrando un nivel en la articulación territorial del Estado, atribuyendo a sus órganos, ayuntamientos y diputaciones, las funciones de gobierno y administración de municipios y provincias, al tiempo que legitiman sus políticas como expresión del pluralismo político y manifestación del principio democrático. Estos preceptos constitucionales encuentran su razón de ser en la propia configuración territorial del Estado (artículo 137 CE) y entroncan directamente con la cláusula del Estado social y democrático de Derecho, en cuanto que –sobre todo los niveles municipales de gobierno- han de disponer de un haz de competencias propias necesario para prestar servicios a los ciudadanos residentes en tales municipios. El fin último de la autonomía local es, sin duda, instrumental, pues no tiene otro objeto que proveer a los poderes públicos locales de un autogobierno suficiente para garantizar un nivel de prestaciones y servicios públicos locales óptimo a los ciudadanos.

El mandato constitucional de respeto a la autonomía local se dirige a todos los legisladores, estatal y autonómicos, de régimen local y sectoriales, que deberán observar el sistema constitucional de distribución de competencias en materia de régimen local.

El Tribunal Constitucional ha establecido que, a diferencia, del resto de los apartados del artículo 149.1 CE, en el apartado 18 las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas no aluden a una materia sino a una reflexión del Estado sobre sí mismo de tal forma que la autonomía local, en cuanto encuadrable en ese título, no puede calificarse como un sector puesto que la garantía institucional que la protege configura un modelo de Estado. Difícilmente, en efecto, “el régimen local” puede ser calificado como una “materia”, pues se trata de un nivel de gobierno básico en la estructura del Estado y, más correctamente, de un poder público territorial, asimilable, al menos en lo que afecta al ámbito municipal y en la fuente de legitimidad, al resto de poderes públicos territoriales sustantivos que cierran la arquitectura institucional del Estado. Y esta distinción no es banal o adjetiva, sino que ha de tener –como luego se dirá- consecuencias directas sobre el grado de protección constitucional que se ha otorgado a las entidades locales a partir de la legitimación para interponer un conflicto en defensa de la autonomía local cuando aquellas consideren que una norma con rango o fuerza de ley afecta a la autonomía local constitucionalmente garantizada.

El Tribunal distingue entre Estado en sentido amplio y Estado en sentido estricto para relacionar la competencia del Estado (Estado en sentido estricto, artículo 149.1.18 CE) con la garantía constitucional de las entidades locales (Estado en sentido amplio, artículo 137 CE). La distinción no es baladí pues las entidades locales son asimismo Estado y el juego o interacción normativa de los restantes poderes públicos territoriales (Estado poder central y Comunidades Autónomas) en relación a aquellas no puede erosionar ese principio de autonomía local hasta hacerlo irreconocible o sencillamente limitar su potencialidad efectiva.

La conclusión de esta interpretación constitucional resulta clara: el Estado explicita el mandato constitucional definiendo lo básico de la autonomía local, el común denominador que ha de ser tomado como referencia por el resto de legisladores. El Tribunal Constitucional, en consecuencia, ha aprehendido las bases estatales como una garantía de municipios y provincias frente a las Comunidades Autónomas; en la STC 214/1989 advirtió que la dimensión básica y mínima de la autonomía local debía fijarla el Estado para evitar que cada Comunidad Autónoma decidiera libremente. Conforme a esta sentencia, las bases no se reducen al régimen jurídico sino que extienden su ámbito también a las “competencias” o, si se prefiere, a la definición de unos ámbitos materiales que sintetizan la opción del legislador básico por el mínimo de autonomía local que debe reconocerse, en su caso, a municipios y provincias, sin perjuicio de que ese mínimo sea concretizado (función típica del legislador sectorial) o ampliado, en su caso, en función del grado de autonomía local que se pretenda en cada Comunidad Autónoma como ejercicio de sus competencias propias. Aunque el Estado no las

fije porque no dispone de la competencia, (salvo en aquellos ámbitos materiales en los que es titular de la competencia material), establece el régimen jurídico que debe informarlas.

Así, una vez asegurado un suelo, cada Comunidad Autónoma tendrá en su legislación de desarrollo, tal como se ha dicho, la posibilidad de responder a la diversidad singularizando las bases o ampliando su radio de acción, sobre todo en el ámbito competencial.

La Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local invierte radicalmente esta interpretación. El Estado deja de ser garante de la autonomía para municipios y provincias y pretende pasar a impedir o dificultar la mejora y ampliación de la autonomía local por las Comunidades Autónomas. No fija sólo un mínimo frente a la posible vulneración que las Comunidades Autónomas pudieran proyectar sobre las entidades locales. En realidad, el mínimo acaba siendo un máximo, en la medida que sujeta a restricción o prohíbe la posibilidad de una legislación autonómica deferente con la autonomía local, singularmente con la municipal. Es paradójico que, en este sentido, la pretensión de la Ley 27/2013 sea, al menos en una primera aproximación, tasar las competencias municipales y, por el contrario, deja vía libre a que el legislador autonómico amplíe todo lo que crea oportuno las competencias de las provincias. La falta de coherencia institucional en este ámbito es palpable: a la institución que dispone de legitimidad democrática directa se le pretende mutilar en su ámbito de autogobierno mediante la determinación tasada de sus competencias, impidiendo (o pretendiendo impedir) que las Comunidades Autónomas atribuyan como competencias propias de los municipios aquellos ámbitos materiales que les están atribuidos como de competencia autonómica por la norma atributiva de competencias por excelencia que es el Estatuto de Autonomía. Sin embargo, a una institución que carece de tales presupuestos de legitimidad democrática directa, como son las Diputaciones provinciales, el legislador básico de "régimen local" le confiere un trato deferente y discriminatorio frente a los municipios, ya que permite que el legislador sectorial pueda conferir a tales entidades provinciales todas las competencias que estime oportunas (artículo 36.1 LRBRL).

Ciertamente, no es objeto de este conflicto en defensa de la autonomía local detenerse a abordar un tema que, sin duda, excede de su objeto, como es el de los mayores o menores márgenes de configuración normativa que dispone el legislador autonómico sectorial en relación con sus propias competencias para conferir un haz de potestades sobre esas materias a los municipios de su ámbito territorial. No obstante, dejamos constancia expresa de ello.

El Tribunal Constitucional ha reconocido en reiterada jurisprudencia la garantía institucional de la autonomía local como garantía constitucional. Ello supone: 1) la preservación de la institución en términos reconocibles para la imagen que de la misma tiene la conciencia social en cada tiempo y lugar (desde la STC 4/1981); 2) el derecho de la comunidad local a participar, a través de sus órganos propios de gobierno y administración, en cuantos asuntos le atañen, graduándose la intensidad de esta participación en función de la relación existente entre los intereses locales y supralocales en dichos asuntos o materias (desde las SSTC 32/1981; 84/1982 y 170/1989); 3) la interdicción de la tutela o control de otras Administraciones públicas, por razones de oportunidad o como controles genéricos e indeterminados, que sitúen a las entidades públicas en posición de subordinación o dependencia cuasi jerárquica del Estado o de otras entidades territoriales (desde la STC 4/1981); y 4) el derecho a la autonomía financiera, entendida como garantía de suficiencia de recursos económicos y como capacidad autónoma de gasto (desde la STC 4/1981).

La LRSAL no respeta esta configuración constitucional de la autonomía local.

En primer lugar, vulnera la primera dimensión de la autonomía local, la garantía institucional de los municipios, en cuanto suprime la condición de Administración más cercana a los

ciudadanos mediante la eliminación del principio de "máxima proximidad" en la nueva redacción del art. 2.1 LRRL y concordantes. Se quiebra, con ello, la imagen de la institución.

En segundo lugar, establece una diferencia arbitraria entre los municipios según tengan más o menos de 20.000 habitantes, imponiendo controles, cargas y restricciones sobre los de menos de 20.000 habitantes, que no se aplican a los de más población aunque incurran en las mismas conductas, como sucede con la prestación de servicios por encima coste efectivo. El resultado no es sólo la creación de dos clases de municipios: los más grandes que responden a la imagen que de ellos se tiene y los de menos de 20.000 habitantes, abocados a convertirse en meros foros de discusión política sin capacidad de gestionar servicios públicos. El problema es que, más allá de la arbitrariedad de la distinción, se lesiona la autonomía cuando en la aplicación concreta de esta distinción se desapodera a los menores de 20.000 habitantes de la prestación por sí mismos de determinados servicios mínimos obligatorios. El reconocimiento y mantenimiento de potestades por parte de sus órganos representativos es el contenido mínimo de la garantía constitucional de la autonomía local, según ha establecido el Tribunal Constitucional (SSTC 84/1982, 170/1989, 148/1991 o 46/1992).

En tercer lugar, establece mecanismos de tutela, condicionantes y controles de oportunidad por parte de otras administraciones (provincial, autonómica y estatal) que sitúan a estas entidades locales en esa posición de subordinación o dependencia cuasi jerárquica rechazada por el Tribunal Constitucional, más allá de limitar su autonomía financiera (STC 4/1981).

En definitiva, las lesiones a la autonomía local de los municipios que se enumeran en este escrito pueden hacer irreconocible la institución local, en algunos casos de forma nítida, como ya advirtió el Consejo de Estado en el Dictamen número 567/2013, de 26 de junio, al anteproyecto de esta Ley. Pero, además, queremos destacar que tomadas en su conjunto todas las medidas que se incluyen en esta Ley dejan prácticamente sin contenido las atribuciones constitucionales de gobierno y administración. Si sumamos los controles de oportunidad, autonómicos o estatales, para el ejercicio de competencias distintas a las propias al control y seguimiento que ejerce la diputación para la prestación integrada (en el seno de la propia organización provincial) de determinados servicios para municipios con población inferior a veinte mil habitantes, junto a la supresión de competencias municipales sobre determinados servicios y a la práctica imposibilidad de hacer efectivo el principio de subsidiariedad (orden de prelación en la atribución de competencias), estamos en condiciones de concluir que con esta Ley los municipios, especialmente los menores de 20.000 habitantes, han degradado su condición a la de simple nombre.

La garantía institucional de la autonomía local como garantía constitucional se ha visto reforzada con la introducción en el art. 75 ter LOTC de un nuevo proceso, el Conflicto en Defensa de la Autonomía Local, en virtud de Ley Orgánica 7/1999. Ha señalado el Tribunal Constitucional, en la STC 240/2006, que este conflicto constituye una "vía para la defensa específica de la autonomía local ante el Tribunal Constitucional", tal como reza la citada exposición de motivos de la Ley Orgánica 7/1999. Dicha especificidad se manifiesta en que el conflicto sólo puede ser promovido frente a normas legales con base en un único motivo de inconstitucionalidad: la lesión de la "autonomía local constitucionalmente garantizada". En consecuencia, no podrán alegarse en él otros motivos fundados en la infracción de preceptos constitucionales que no guarden una relación directa con la autonomía que la Constitución garantiza a los entes locales.

En este sentido, se enumeran a continuación los contenidos de la Ley 27/2013 que, a juicio de los recurrentes, lesionan la garantía constitucional de la autonomía local.

PRIMERO. EL DESAPODERAMIENTO COMPETENCIAL DE LOS MUNICIPIOS CON VULNERACIÓN DE LA GARANTÍA CONSTITUCIONAL DE LA AUTONOMÍA LOCAL RECONOCIDA EN LOS ARTÍCULOS 137 Y 140 CE.

El Tribunal Constitucional ha señalado en su STC 214/1989 que “el legislador puede disminuir o acrecentar las competencias (municipales) hoy existentes, pero no eliminarlas por entero, y, lo que es más, el debilitamiento de su contenido sólo puede hacerse con razón suficiente y nunca en daño del principio de autonomía que es uno de los principios estructurales básicos de nuestra Constitución” Se añade también en la misma sentencia que la “reacomodación competencial no puede ser a costa de eliminar las competencias de las entidades cuya autonomía queda constitucionalmente garantizada”. Eso es lo que a nuestro juicio hace la LRSAL en varias de sus disposiciones en cuanto conlleva la traslación de la prestación de determinados servicios mínimos obligatorios a las Diputaciones Provinciales, o a la forma de prestación que éstas o el Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas consideren. Con ello se produce un desapoderamiento ex lege que vulnera la garantía constitucional de la autonomía local.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el artículo 26.2 LRBRL, en la redacción dada por el Artículo primero, Nueve, de la LRSAL.

En este sentido, uno de los supuestos concretos de lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada es el desapoderamiento (o, al menos, la configuración de un procedimiento que puede acabar en tal desapoderamiento) de los municipios menores de 20.000 habitantes en la prestación de servicios que le están reservados, conforme a lo que establece el nuevo artículo 26.2 LRBRL. Conforme a ese precepto será la Diputación o entidad equivalente quien coordinará la prestación de los siguientes servicios:

- a) Recogida y tratamiento de residuos;
- b) Abastecimiento de agua potable a domicilio y evacuación y tratamiento de aguas residuales;
- c) Limpieza viaria;
- d) Acceso a núcleos de población;
- e) Pavimentación de vías urbanas;
- f) Alumbrado.

Es importante reseñar que esta relación de servicios cuya prestación “coordina” obligatoriamente la Diputación incluye a todos los que deben prestar los municipios menores de 5.000 habitantes, con la excepción de cementerio, y a los que deben prestar los menores de 20.000 habitantes, con la excepción de cementerio, parque público y biblioteca pública.

Esta selección, por tanto, no es arbitraria, sino que obedece a un cálculo operativo que hubo de improvisarse (como todo el artículo 26.2 LRBRL) tras las acertadas objeciones que planteó el Dictamen del Consejo de Estado de 26 de junio de 2013. La remodelación que se llevó a cabo en el proyecto de ley de ese artículo 26.2 LRBRL se hizo con la pretensión de adecuar el mismo a la doctrina del máximo órgano consultivo.

Sin embargo, tal como se detallará, esa pretensión de adecuación a la doctrina del Consejo de Estado mediante algunos ajustes puntuales ha resultado fallida en cuanto se mantiene el desapoderamiento de los servicios insertados en sus competencias propias y, con ello, la lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada.

Para coordinar esta prestación de servicios, la Diputación propone, con la conformidad de los municipios afectados, al Ministerio de Hacienda la forma de prestación. En consecuencia, el

Ministerio de Hacienda decide como se prestarán los servicios municipales, con el informe preceptivo de la Comunidad Autónoma si es la administración que ejerce la tutela financiera. Se impone, en definitiva, un control de oportunidad en el que participan la Administración General del Estado, que decide, y la provincial, que propone. La posición de las administraciones autonómica y local resulta diluida. La administración autonómica (siempre que sea la administración que ejerce la tutela financiera) puede emitir un informe preceptivo pero no vinculante y la administración municipal, titular de las competencias propias a las que se vinculan estos servicios, simplemente debe dar su conformidad a la propuesta que hace la Diputación sobre la forma de prestar los servicios. Con ello, en esta decisión primera sobre la forma de prestar los servicios públicos de competencia municipal se está limitando la actuación de dichos municipios hasta poner en cuestión la autonomía local constitucionalmente garantizada.

Ciertamente, esta previsión suscita dudas interpretativas, pues su alcance puede ser diferente según se ponga el acento en el carácter imperativo de la coordinación (“la Diputación provincial... coordinará...”) o, por el contrario, en el papel que desempeña en el procedimiento el necesario acuerdo de los municipios afectados. Así, una primera lectura centrada en la exigida coordinación probablemente conduzca a interpretar que el “traspaso” de la prestación de estos servicios municipales a las Diputaciones (o la implantación de la gestión compartida u otras fórmulas) debe producirse obligatoriamente con motivo de la entrada en vigor de la Ley, una vez que el Ministerio resuelva sobre la propuesta que la Diputación ha de formular inexcusablemente a fin de reducir los costes efectivos de los servicios. Esto es, la “conformidad de los municipios afectados” a la que se alude en la redacción que finalmente ha entrado en vigor es un objetivo que debería procurarse por la correspondiente Diputación, pero que, en caso de no alcanzarse, no le eximiría de la obligación de dirigir al Ministerio la propuesta que estime pertinente. No se erige como un veto obstativo para que la Diputación proponga la forma de coordinar la prestación de servicios. Opera, más bien, como un trámite preceptivo que la Diputación debe cumplir antes de elevar la propuesta de gestión al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas. En consecuencia, la Diputación está obligada a contar con la voluntad municipal pero le corresponde la decisión final.

Por tanto, la facultad de coordinación le permitiría imponer en última instancia su criterio a los municipios reticentes. Bajo este prisma, para decirlo con otros términos, la nueva regulación vendría a establecer como regla general la “pérdida” del libre ejercicio competencial por parte del ente titular de la competencia, basada en la única circunstancia de reducir los costes efectivos de los servicios. El ya vigente art. 26.2 LRBRL, así interpretado, como sucedía con el Anteproyecto revisado en el mencionado Dictamen del Consejo de Estado, seguiría en sustancia haciendo depender de un parámetro económico (en aquella ocasión, el coste estándar y, en ésta, el coste efectivo) la prestación de los servicios municipales pero sobre todo supone el desapoderamiento del titular de la competencia. En consecuencia, esta lectura hace imposible la conciliación del art. 26.2 LRBRL con la autonomía local constitucionalmente garantizada.

Junto a esta aproximación al art. 26.2 LRBRL –que apenas palia la palmaria vulneración de la autonomía local apreciada por el Consejo de Estado respecto del Anteproyecto-, cabría plantearse si su literalidad habilita una interpretación conforme a la Constitución que permita eludir la quiebra de la autonomía local. En este sentido, habría que entender que la anuencia de los municipios afectados es condición sine qua non para que las Diputaciones puedan proponer al Ministerio de Hacienda la forma de prestación del servicio; de tal suerte que la coordinación, si bien debe ser obligatoriamente impulsada por las Diputaciones, no se perfeccionaría ya imperativamente ope legis en caso de rechazo de los titulares de la competencia sino que se nos presenta como una forma de colaboración en sentido estricto. Por tanto, sin el acuerdo municipal no sería posible proseguir con el proceso que conduce a la materialización de la coordinación de los servicios en el marco del art. 26.2 LRBRL.

Sólo interpretado de esta forma, exigiéndose la conformidad de los municipios sobre el desempeño de sus competencias, no cabría apreciar en este punto quiebra de la autonomía local constitucionalmente garantizada.

Pero aun siendo esta una interpretación constitucionalmente conforme del artículo citado, no cabe orillar que esa "conformidad" del municipio afectado puede verse literalmente ensombrecida por dos datos, a los que nos referimos después de forma singularizada pero deben traerse a colación ya en este momento. El primero es que en esas genéricas funciones de "coordinación" que se atribuyen a las Diputaciones provinciales o entes equivalentes en la prestación de tales servicios, un dato determinante es el "coste efectivo" de los servicios mínimos obligatorios municipales que se haga público por el Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas tras la remisión por las entidades locales de tales costes antes del 1 de noviembre de cada ejercicio una vez que el propio Ministerio haya definido, también por Orden Ministerial, los criterios de cálculo de esos costes efectivos. La atribución al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas de estas importantes tareas (que pueden tener afectaciones directas, al menos potenciales, sobre la prestación de los servicios mínimos municipales) resulta difícilmente conciliable con la doctrina del propio Consejo de Estado sobre el coste estándar. Pues, efectivamente, el "coste efectivo" es un sustituto del "coste estándar" y en realidad es un "coste estándar disfrazado", pues sus efectos son, aunque más mediatos y aparentemente menos incisivos, del mismo carácter. La publicación de los costes efectivos obligará a las Diputaciones provinciales y entes equivalentes a adoptar una posición "activa" en el ejercicio de sus funciones de "coordinación" y a analizar y llevar un seguimiento de los costes efectivos de todos los servicios mínimos obligatorios de los municipios de menos de 20.000 habitantes, lo cual implica que partiendo de aquellos datos será cuando secuencialmente la Diputación provincial ejercerá plenamente sus competencias en materia de coordinación mediante la propuesta de una gestión de tales servicios por la propia Diputación provincial o entidad equivalente. La Diputación provincial está encargada, por tanto, de activar ese procedimiento y, aun cuando no pueda prosperar si el municipio no muestra su conformidad con la propuesta, se prevén en la Ley, conforme se indicará, varias vías para materializar esa gestión compartida o integrada de los servicios mínimos obligatorios. El coste efectivo "publicado" puede ser, por tanto, un medio de presión indirecta para que se doblegue la voluntad del municipio y se obtenga así "la conformidad" del mismo para que se proponga una fórmula de prestación integrada o compartida de tales servicios.

Pero esa conformidad comienza a verse en entredicho desde el momento en que se pone en marcha la elaboración de un plan económico financiero como consecuencia de la desviación en el cumplimiento de los objetivos de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera, tal como prevé el artículo 116 bis de la LRBRL. En efecto, el problema se sitúa en que, en tal circunstancia, una de las medidas que se debe adoptar es la de llevar a cabo una propuesta de gestión integrada o coordinada de los servicios mínimos obligatorios, que, tal como prevé el apartado 3 de ese mismo artículo, la Diputación provincial o ente equivalente "propondrá y coordinará" las medidas recogidas en el artículo 116 bis, apartado 2, cuando tengan carácter supramunicipal, que serán valoradas antes de la aprobación del pleno. Sin duda, esta "valoración" da a entender que el municipio puede no seguir los criterios propuestos en cuanto a fórmulas de prestación de servicios mínimos obligatorios por la Diputación provincial o ente equivalente, salvaguardando así la "autonomía municipal constitucionalmente garantizada", pero la necesaria inclusión de esta medida en los citados planes ya supone en sí mismo una lectura dudosamente constitucional por afectar a la autonomía municipal, ya que "la conformidad" del municipio se ve en este caso ensombrecida por una contingencia (que puede llegar a ser puntual), como es la de incumplir los objetivos de estabilidad presupuestaria y estabilidad financiera.

Tras lo dicho, puede deducirse que la conformidad de los municipios debe ser expresa para que la interpretación del art. 26.2 sea constitucionalmente conforme. Sin embargo, hay otros contenidos de ese precepto que vulneran de forma nítida la autonomía local, sin que quepa, a nuestro juicio, interpretación conforme en cuanto se “desapodera” al municipio a favor de la Diputación o del Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas.

Ocurre, en primer lugar, con la concreción de las posibles formas de prestación pues al margen de la interpretación que se otorgue al término “coordinará”, queda excluido que el servicio pueda prestarlo en alguna circunstancia el municipio sin contar con la “autorización” de la Diputación. Coordinar es dirigir, establecer reglas vinculantes, pero no sustituir o reemplazar al coordinado en la gestión o prestación de un servicio. En este sentido, indica el art. 26.2 que la forma de prestación puede consistir en la prestación directa por la Diputación o la implantación de fórmulas de gestión compartida a través de consorcios, mancomunidades u otras fórmulas.

Y se apunta aún una tercera posibilidad: que lo preste el propio municipio menor de 20.000 habitantes. No obstante, para ello deberá cumplir dos requisitos. En primer lugar, que el municipio justifique ante la Diputación que puede prestar estos servicios con un coste efectivo menor que el derivado de la forma de gestión propuesta por la Diputación provincial o entidad equivalente; en segundo lugar, que aún justificado ese menor coste, “la Diputación lo considere acreditado”. De esta forma se cierra el círculo y se imposibilita que el municipio preste el servicio sin la aquiescencia de la Diputación con la consiguiente lesión del contenido mínimo de la autonomía municipal, indisponible para el legislador. Más allá de los problemas derivados de hacer depender la decisión política relativa a quien presta el servicio de un criterio estrictamente económico como es el “coste efectivo”, interesa destacar ahora que al depender en cualquier caso la prestación del servicio por el municipio de la decisión unilateral de la Diputación, que debe considerarlo “acreditado”, se está desapoderando a los municipios menores de 20.000 habitantes de cualquier capacidad de decisión sobre la prestación de servicios públicos insertados en sus competencias propias. Debe recordarse de nuevo que, especialmente en los municipios menores de 5.000, estos servicios que en ningún podrá prestar sin la aceptación de la Diputación son prácticamente los que “deberán prestar, en todo caso” los municipios, conforme al artículo 26.1. De ahí que no estemos ante una mera disminución de las competencias municipales por decisión del legislador básico estatal sino ante un “traspaso forzoso de la prestación de servicios” en el ámbito de las competencias propias del municipio que provoca un completo desapoderamiento en el sentido lesivo de la autonomía local conforme a la STC 214/1989.

Atendiendo a los términos en los que la Carta Europea de Autonomía Local define las competencias municipales no se puede seguir considerando “competencia propia” municipal, esto es, ejercida “en régimen de autonomía y bajo la propia responsabilidad” (art. 7.2 LRBRL) aquella cuyo ejercicio se asigna con vocación de permanencia a otra administración (o se impone permanentemente a su titular una determinada forma de gestión), sin que el titular pueda prestarlo en ningún caso sin la aceptación de otra administración. Es imposible hablar de “competencia propia” cuando se despoja al ente en cuestión de su libre desempeño material, y solo se le reserva la “nuda” titularidad de la competencia. Bajo este prisma, el art. 26.2 LRBRL vulnera la garantía institucional de la autonomía local pues, más allá de hacerla depender de criterios económicos, solo si la Diputación considera acreditado que el municipio puede realizar la prestación de los servicios a un coste efectivo menor puede ejercerla.

Ciertamente, resulta imposible conciliar este material “derecho de veto” de la Administración superior con la garantía constitucional de la autonomía municipal.

Como señaló el Dictamen del Consejo de Estado sobre el Anteproyecto, recogiendo la consolidada doctrina del Tribunal Constitucional, “el límite que en todo caso deben observar tanto el legislador estatal como el autonómico a la hora de desarrollar el sistema de atribución de competencias a los Municipios es el de la referida garantía institucional, en el bien entendido que esta no asegura un contenido concreto o un ámbito competencial determinado y fijado una vez por todas, sino la preservación de la institución en términos reconocibles para la imagen que de la misma tiene la conciencia social en cada tiempo y lugar. Dicha garantía es desconocida cuando la institución es limitada de tal modo que se la priva prácticamente de sus posibilidades de existencia real como institución para convertirse en simple nombre”. Es lo que ocurre con los municipios menores de 20.000, y especialmente con los menores de 5.000, cuando ni siquiera van a poder prestar los servicios que la propia Ley reserva como los que deben prestar en todo caso los municipios, y todo ello al margen de la concreta situación financiera en que se encuentre ese municipio.

Por lo demás, debe subrayarse que la vulneración de la autonomía local que entraña el art. 26.2 LRBRL es incluso más evidente en el caso de las CCAA uniprovinciales, habida cuenta de que, en virtud del art. 38 LRBRL, la coordinación corresponde llevarla a cabo a las propias instituciones autonómicas. En efecto, la atribución de esas funciones de coordinación no a una Diputación provincial, en cuanto entidad local, sino a una Comunidad Autónoma de ámbito territorial provincial, olvida que esa atribución pone en entredicho el propio principio de subsidiariedad y confiere una función típicamente local a un nivel de gobierno que actúa extramuros del sistema local. Por mucho que se busque esa “equivalencia”, derivada de la integración en su día de las diputaciones provinciales en esas Comunidades Autónomas de nueva creación, no se puede pretender mantener esa arquitectura institucional cuando las propias Diputaciones provinciales han mutado de forma evidente su sentido institucional pasando a ejercer una serie de competencias vinculadas no solo con los tradicionales ámbitos funcionales, sino además con la hipotética prestación directa de servicios públicos municipales o con el ejercicio de funciones de tutela sobre tales servicios.

La inserción de una Comunidad Autónoma de ámbito territorial provincial en cuestiones que afectan a la esfera reservada de la autonomía municipal es algo que no puede discutirse, a salvo de considerar que dentro de tales “entidades equivalentes” no están ese tipo de Comunidades Autónomas. Pero esa interpretación no es posible, pues la LRSAL se ha insertado en la estructura (en “el viejo traje”) de la LRBRL y debe interpretarse en coherencia con ésta. El problema es que el papel de las Diputaciones provinciales y “entidades equivalentes” (por lo que ahora interesa de estas últimas) ha cambiado por completo y han pasado a ejercer un “papel activo” en “la coordinación” en la prestación de los servicios mínimos obligatorios, así como en “el seguimiento” de los costes efectivos y en las “propuestas y coordinación” de medidas supramunicipales que deban insertarse en los Planes económico-financieros, lo cual supone interferir directamente en el ejercicio de aspectos sustanciales de la autonomía municipal.

Pero siendo todas las intervenciones anteriores, tanto las provenientes de las Diputaciones provinciales o entes equivalentes, así como las de la Comunidad Autónoma, interferencias diáfanas en el ejercicio de las competencias propias que el ordenamiento jurídico confiere a los municipios, lo que resulta absolutamente inadecuado con el pleno ejercicio de la autonomía municipal (o local) es que la LRSAL atribuya al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas la “decisión” sobre la propuesta formulada por la Diputación provincial o entidad equivalente en todo aquello que se refiere a la prestación de los servicios mínimos obligatorios establecidos en el artículo 26.2 LRBRL. Se confiere a un órgano de la Administración General del Estado una serie de funciones que afectan al núcleo mismo de la autonomía local, como es el ejercicio de la potestad de organización para prestar determinados servicios municipales.

El atentado a la autonomía constitucionalmente garantizada y a la propia Carta Europea de Autonomía Local es, en este caso, tan evidente que causa extrañeza que el propio legislador no haya sido siquiera mínimamente consciente de las consecuencias inconstitucionales de tal operación. Y esa intromisión ilegítima en la autonomía municipal no puede vestirse bajo el paraguas de la eficiencia aduciendo que la pretensión de la norma es “bajar los costes de los servicios mínimos obligatorios municipales”, pues tal finalidad, aun siendo loable, no puede justificar, como ya explica el Dictamen del Consejo de Estado sobre el Anteproyecto, que la Administración del Estado (en este caso el Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas) se inmiscuya en uno de los núcleos duros de la autonomía municipal (como es la potestad de organización), determinando unilateralmente, sin participación alguna del municipio, cuál ha de ser la fórmula de prestación de un servicio público municipal.

Por ello, entendemos que la nueva redacción del artículo 26.2 LRBRL lesiona la autonomía local.

A mayor abundamiento, debe recordarse, con el Dictamen del Consejo de Estado sobre el Anteproyecto, que “la traslación de competencias actúa a favor de las Diputaciones provinciales, que son entidades representativas de segundo grado, no sujetas, por tanto, en cuanto a composición, a mecanismos de elección directa (con la notable excepción de las diputaciones del País Vasco). Ello implica, entre otras cosas, que no quepa exigir a estas entidades responsabilidad política en caso de que la gestión desarrollada no se adecúe a las disposiciones aplicables o, simplemente, no se considere adecuada por los ciudadanos, lo que en última instancia puede llegar a desvirtuar el principio democrático”.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el nuevo artículo 25.2 LRBRL, en la redacción dada por el artículo primero, Ocho, de la LRSAL.

En relación con lo anterior, también puede advertirse una lesión de la autonomía local en la nueva redacción del artículo 25.2 LRBRL en cuanto conlleva una merma apreciable de las competencias propias municipales. Si en la anterior redacción del art. 25.2 LRBRL se enumeraban una serie de materias en las que la legislación había de reconocer a los municipios, sin más, “competencias”; el reformado art. 25.2 vincula expresamente ese listado material con las “competencias propias” municipales. Por consiguiente, según se desprende del nuevo tenor literal del precepto, si hasta ahora el art. 25.2 LRBRL se había concebido como un mínimo competencial propio imprescindible pero ampliable en función de las decisiones que adoptase el legislador sectorial, pasa ahora a configurarse como un máximo, pues el objetivo de la disposición no es otro que “cerrar” el ámbito material en el que los municipios pueden tener competencias propias. Y esta pérdida de libertad de configuración política del legislador sectorial (señaladamente del autonómico) respecto del anterior sistema, difícilmente puede ser orillada recurriendo a una “interpretación conforme al bloque de la constitucionalidad” del art. 25.2 LRBRL, dadas las consecuencias que se extraen de su tramitación parlamentaria. No debe soslayarse que durante la tramitación parlamentaria de esta Ley se añadió un apartado sexto al art. 25 del Proyecto que reconocía abiertamente a las Comunidades Autónomas la posibilidad de ampliar ese espectro de competencias propias de los municipios (“Cuando, por Ley, las Comunidades Autónomas en sus respectivos ámbitos competenciales atribuyan a los municipios competencias propias en materias distintas a las previstas en el apartado 2 del presente artículo...”). Pero este apartado desaparecería ya en el Informe de la Ponencia del Senado sin que volviera a aparecer en lo sucesivo, reflejándose así fehacientemente la voluntad del legislador de excluir dicho supuesto. Aunque la mens legislatoris no puede suplantar a la mens legis, esto es, la disposición legal debe ser entendida en el marco del ordenamiento jurídico y no según la intención de quien la redactó, ni siquiera de quienes la

aprobaron, constatar la auténtica voluntad del legislador coadyuva a una adecuada interpretación de la norma.

En suma, los municipios no tienen más competencias propias que las derivadas del listado del art. 25.2 LRBRL, impidiéndose la hasta ahora posible ampliación de las mismas que pudieran acordar las Comunidades Autónomas en ejercicio de las competencias conferidas por sus respectivos Estatutos. En consecuencia, tras la reforma, si se pretende extender su intervención más allá de la esfera acotada en el art. 25.2 LRBRL, solo resulta posible acudir a la delegación competencial, con la consiguiente pérdida que ello entraña desde la óptica de la autonomía local.

SEGUNDO. LA INCLUSIÓN DE MECANISMOS DE TUTELA, CONDICIONANTES Y CONTROLES DE OPORTUNIDAD CON VULNERACIÓN DE LA GARANTÍA CONSTITUCIONAL DE LA AUTONOMÍA LOCAL.

Resulta relevante en este conflicto en defensa de la autonomía local las numerosas limitaciones a la capacidad de autoorganización del municipio que se advierten en diversos contenidos de la Ley cuestionada al establecer tutelas preventivas, genéricas o de oportunidad de otras administraciones que el Tribunal Constitucional ha considerado prohibidas desde la garantía constitucional de la autonomía local.

Individualmente consideradas pueden suponer vulneración de la autonomía local, pero consideradas en su conjunto reflejan un modelo en el que la potestad de autoorganización del municipio ha desaparecido prácticamente siendo tutelada por otra administración, que la suplanta o condiciona, provocando un debilitamiento, hasta la anulación, de la garantía constitucional de la autonomía local.

Este Tribunal ya indicó en su pionera STC 4/1981 que no se ajusta al principio de autonomía de los entes locales la previsión de controles genéricos e indeterminados que sitúen a las entidades locales en una posición de subordinación o dependencia “cuasi jerárquica de la Administración del Estado u otras entidades territoriales”. Esto es lo que resulta, como se intentará explicar, de diversos contenidos de la LRSAL. En ese mismo sentido, indicaba la citada sentencia que “la autonomía garantizada por la Constitución quedaría afectada en los supuestos en que la decisión correspondiente a la gestión de los intereses respectivos fuera objeto de un control de oportunidad de forma tal que la toma de la decisión viniera a compartirse por otra Administración”. También se intentará mostrar como en diversos supuestos la LRSAL ha incorporado estos controles de oportunidad considerados por este Tribunal como contrarios al principio de autonomía de los entes locales.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el nuevo artículo 7.4 LRBRL en la redacción dada por artículo primero, Tres de la LRSAL.

Conforme al artículo 7.4 LRBRL, el ejercicio de competencias distintas de las propias y de las atribuidas en régimen de delegación exige no poner en riesgo la sostenibilidad del conjunto de la Hacienda municipal según los requerimientos de la legislación de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera sin incurrir en duplicidad con otra Administración Pública (ejecución simultánea del mismo servicio público). La acreditación de la observancia y cumplimiento de estos requisitos se asigna a la Administración competente por razón de la materia que deberá emitir informe necesario y vinculante sobre la inexistencia de duplicidades y a la que tenga atribuida la competencia sobre tutela financiera respecto a la sostenibilidad financiera de las nuevas competencias. Así, en esta disposición se hace depender el ejercicio de las

denominados competencias impropias de la emisión de dos informes de otras administraciones en los que, en definitiva, se valora la oportunidad de ese ejercicio competencial por parte del municipio. De esta forma se están introduciendo controles sobre la actuación de los municipios que son, en puridad, controles de oportunidad, no controles de legalidad y, en consecuencia, vulneran la garantía constitucional de la autonomía local.

Uno de los objetivos de la LRSAL es, precisamente, clarificar lo que denomina como un complejo sistema de competencias locales. Sin embargo, esa pretendida clarificación no se ha conseguido realmente, pues lo que deriva de la nueva regulación legal es, más bien, la confusión en torno a qué es competencia de los municipios y, como se acaba de señalar, se condiciona el ejercicio de determinadas competencias que se califican como “distintas de las propias” y de las ejercidas por delegación, al cumplimiento de dos requisitos que afectan, en ambos casos, al núcleo de la autonomía municipal constitucionalmente garantizada.

En efecto, la supresión del antiguo artículo 28 LRBRL conlleva que buena parte de las “actividades complementarias” que desarrollaban los municipios españoles (salvo aquellas que se han alojado en el nuevo rediseño del artículo 25.2 de la LRBRL) hayan quedado sin aparente cobertura legal, con el consiguiente sacrificio del autogobierno municipal que supone eliminar una parte de su cartera de servicios. Pero el primer equívoco en el que incurre el legislador es el de establecer un inadecuado paralelismo entre “competencias distintas de las propias” y “actividades complementarias”, ya que estas tenían plena cobertura legal en el antiguo artículo 28 LRBRL y no podían calificarse en ningún caso como “competencias distintas de la propias”. Esa caracterización arranca de una confusión previa y, asimismo, de un problema de delimitación conceptual. Efectivamente, el segundo equívoco en el que incurre el legislador es el de homologar esas “actividades complementarias” con “duplicidades”.

De hecho, en el preámbulo de la Ley se deja bien patente que uno de los objetivos de la clarificación de competencias es el de evitar duplicidades. Sin embargo, en ningún momento se define qué se entiende por duplicidad. En sentido preciso existiría duplicidad únicamente en aquellos casos en los que dos poderes públicos territoriales (dos administraciones públicas) prestaran el mismo tipo de acción o intervención pública a las mismas personas, grupos o entidades. Bajo esas premisas, duplicidades hay y habrá pocas. Pero lo realmente importante a nuestros efectos es que ni el legislador (ni la legislación en general) precisan en ningún momento cuál es el concepto jurídico de duplicidad y cuáles son, por tanto, sus contornos y alcance. Lo que conlleva inmediatamente (al menos de forma potencial) efectos dispares, ¿cómo se interpretará por cada Administración Pública “titular de la competencia” en qué casos existe duplicidad de “competencias” en la actuación municipal? Esta mera posibilidad de interpretaciones diferentes y con alcance distinto en una materia tan sensible en el plano municipal como “la cartera de servicios” conlleva que el margen de apreciación que tenga el Estado o la Comunidad Autónoma en estos casos sea absolutamente discrecional y lleve aparejado un “control de oportunidad” con consecuencias determinantes para la autonomía municipal constitucionalmente garantizada. Esos informes “necesarios y vinculantes” sujetan el ejercicio del poder público municipal a unas variables absolutamente aleatorias con amplios márgenes de discrecionalidad que pueden derivar fácilmente en actuaciones cargadas de arbitrariedad, vulnerando en este caso también el artículo 9.3 CE.

Pero si el trazado de afectación a la autonomía local parece obvio en este caso, no lo es menos en lo que respecta a las consecuencias del proceso. Tal vez no se ha reparado suficientemente en las consecuencias que tal proceso conllevará finalmente sobre el mapa de competencias municipales y sobre las prestaciones a la ciudadanía. En el Plan Presupuestario 2014 presentado por el Gobierno de España a la Comisión Europea (páginas 28 y siguientes) se cuantifica que, sobre un total de ahorro de 8.000 millones de euros que supondrá la reforma local hasta 2019, casi 4.000 millones de euros (en torno al 46 % del total) provendrá de “los gastos impropios”. Visto el problema en perspectiva ello supondría que una buena parte de los

municipios españoles dejarán de prestar esas “competencias distintas de las propias” y no necesariamente porque su situación financiera sea insostenible sino porque otra Administración (la del Estado o la de la Comunidad Autónoma) ha considerado que existía una “ejecución simultánea” (duplicidad), aunque tal consideración –como ya hemos visto- pueda variar ostensiblemente de un territorio a otro dada la inexistencia de estándares normativos que identifiquen en qué casos hay o no duplicidad. Las consecuencias de este proceso no se pueden orillar: municipios que dispondrán (por razones coyunturales y aleatorias) de una cartera de servicios íntegra y amplia, mientras otros verán limitadas sus capacidades de autogobierno hasta límites que pueden afectar a la percepción que los ciudadanos tienen de lo que deba ser un municipio. ¿Es factible que el legislador module la “autonomía municipal constitucionalmente garantizada en función de elementos contingentes (la sostenibilidad) o de criterios aleatorios y discrecionales (las duplicidades)?, ¿no hay una afectación mediata y transcendental al principio de autonomía municipal constitucionalmente garantizado en estos casos?

A partir de estos presupuestos, nos detenemos en la lesión de la autonomía local derivada de cada uno de estos Informes previstos en el art. 7.4 LRBRL.

En el primer sentido, como hemos señalado antes, con la pretensión de conseguir la correspondencia biunívoca entre administración y competencia, una administración/una competencia, la ley confiere al legislador sectorial correspondiente un control de oportunidad sobre el ejercicio de competencias municipales. Se trata de un control indeterminado y genérico imposible de reconducir a parámetros jurídicos que lo legitimen como control de legalidad. Que un municipio decida completar una competencia autonómica porque considere insuficiente en su alcance o porque estime que, pese a la ejecución adecuada, la ciudadanía reclama atención especial en el servicio o en la actividad, no puede depender de un informe vinculante de otra administración, y menos aún de la propia administración autonómica o estatal cuya inacción es satisfecha por el municipio. La concurrencia no implica necesariamente ejecución simultánea o duplicidad sino que puede suponer complementariedad. Sin embargo, el problema es que esta valoración no puede hacerla la administración local sino que corresponde “con carácter vinculante” a la administración autonómica o estatal competente por razón de la materia. Por tanto, resulta cuestionable desde el punto de vista de la garantía constitucional de la autonomía local que dicho ejercicio competencial se haga depender del informe vinculante de esa otra Administración que “señale la inexistencia de duplicidades”. Pues, pese a que se considere que la decisión de la Administración competente es justiciable, parece evidente que se corre el riesgo de que en la práctica opere como una suerte de “derecho de veto” de la misma. La aceptación de ésta deviene, pues, condición sine qua non para la prestación de estos “servicios impropios”, por más que el municipio en cuestión esté saneado financieramente y, por tanto, esté en condiciones de atender las demandas de los vecinos en punto a la mejora de la prestación del servicio en cuestión.

En conclusión, la supeditación del desempeño de tareas potestativas a la voluntad autonómica o estatal a través, sin unos parámetros definidos al no concretarse que es duplicidad, difícilmente puede conciliarse con la autonomía local constitucionalmente garantizada.

Ya el Dictamen del Consejo de Estado al Anteproyecto de esta Ley había rechazado la previsión de este informe previo y vinculante de la Administración competente por razón de la materia. A su juicio, expresiones como “inexistencia de duplicidades”, que en la redacción final de la Ley se sustituye por “ejecución simultánea”, ofrecen tal grado de imprecisión (término vago e impreciso lo califica el Dictamen), carente de delimitación jurídica y sin ulteriores criterios para su concreción que acoten su contenido, que provocan una inadmisión inseguridad jurídica. Como se ha dicho, la sustitución de “inexistencia de duplicidades” por un sinónimo eufemístico cual es “ejecución simultánea” no altera la situación y el “efecto

perturbador de la seguridad jurídica que debe evitarse”, denunciado por el Consejo de Estado, continúa manteniéndose.

En segundo lugar, también lesiona la garantía constitucional de la autonomía local la previsión de un informe vinculante de la Administración que tenga atribuida la tutela financiera sobre la sostenibilidad financiera de las nuevas competencias. El Dictamen del Consejo de Estado sobre el Anteproyecto incide en que estabilidad y sostenibilidad son objetivos a cumplir sin que la Ley predetermine los medios. Si así fuera, so pretexto de su consecución, tanto las Comunidades Autónomas como las entidades locales, prácticamente, perderían la capacidad de dirección política ya que medios y fines acabarían confundiendo sus límites. Por otra parte, y esta es, quizás, la razón más decisiva de la lesión que se denuncia, condicionar el ejercicio de competencias municipales “distintas de las propias” (impropias), al cumplimiento de los requisitos de estabilidad y sostenibilidad, condena al gobierno local a observar estos requisitos para la prestación de cada servicio o ejercicio de cada competencia, desconociendo que la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera (en adelante LOEPSF) configura a la sostenibilidad no en función de actuaciones particulares sino del conjunto de la Hacienda municipal. Del mismo modo, el principio de sostenibilidad debe observarse de forma dinámica, un fin hacia el que se tiende y debe mantenerse. No admite, por tanto, definición y garantía ex ante. Para respetar la autonomía municipal no cabe exigir como condición previa a una determinada competencia el cumplimiento de los requisitos de sostenibilidad. En los términos literales utilizados por el Consejo de Estado en su Dictamen “no es correcto desde el punto de vista técnico exigir que se garantice la sostenibilidad financiera como condición previa a una determinada actuación, sino que debería imponerse la obligación de verificar que tal actividad no pone en riesgo la sostenibilidad financiera del conjunto de la Hacienda municipal”. Es más, condicionar el ejercicio de la “cartera de servicios” (esto es, de la ejecución de las “competencias distintas de las propias”), una cuestión que es estructural en la vida institucional de un municipio, al cumplimiento o incumplimiento de los objetivos de sostenibilidad financiera, que puede ser una circunstancia pura y estrictamente coyuntural (en cuanto la desviación de la senda de sostenibilidad puede ser mínima), supone una clara afectación a la autonomía municipal. En efecto, no hay una definición clara en la Ley de lo que se entienda por sostenibilidad financiera, lo cual nos reconduce el problema a la normativa de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera, en concreto a la LOEPSF. Y, en este sentido, el “riesgo a la sostenibilidad” solo podría ser un elemento condicionante del ejercicio de las competencias distintas de las propias en aquellos casos en los que el peso de la deuda pública municipal (no del déficit ni de la regla de gasto) fuera absolutamente desproporcionado y ello implicara la imposibilidad material de ejercer tales competencias por poner en riesgo la sostenibilidad futura de las cuentas públicas municipales. Pero esta es una cuestión que debe proyectarse, tal como se dirá, sobre los planes económico-financieros que son los instrumentos a los que la LOEPSF apela para retornar, en su caso, a la senda del cumplimiento de los objetivos de deuda pública.

Por ello, entendemos que la nueva redacción del artículo 7.4 LRBRL lesiona la autonomía local en cuanto no elimina la posibilidad de que los municipios ejerzan competencias distintas a las propias sino que hace depender el ejercicio de esas competencias de los informes previos y vinculantes de otras administraciones que decidirán, por tanto, unilateralmente si el municipio puede ejercer una determinada competencia.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el nuevo artículo 57.3 LRBRL en la redacción dada por el artículo primero, Dieciséis LRSAL.

El nuevo artículo 57.3 LRBRL establece que “la constitución de un consorcio sólo podrá tener lugar cuando la cooperación no pueda formalizarse a través de un convenio y siempre que, en términos de eficiencia económica, aquella permita una asignación más eficiente de los recursos económicos”. En todo caso, habrá de verificarse que la constitución de un consorcio “no pondrá

en riesgo la sostenibilidad financiera del conjunto de la Hacienda de la entidad local". De esta manera, se limita la constitución de consorcios para la cooperación con otras Administraciones.

El problema estriba en que el legislador básico estatal no incluye ninguna justificación para introducir esta limitación a la capacidad de autoorganización del municipio en la prestación de sus servicios. Además, le traslada la carga de la prueba en cuanto para constituir esta figura deberá demostrar que: a) permite una asignación más eficiente de los recursos económicos; y b) no pone en riesgo la sostenibilidad financiera. Parece claro que, por las razones ya expuestas, al imponer el legislador una serie de condicionantes a la decisión del municipio sobre la forma de prestar un servicio público, sin incorporar justificación alguna o "razón suficiente" en los términos de la STC 214/1989, está lesionando la autonomía de los municipios para decidir sobre la "gestión de sus respectivos intereses" (art. 137 CE).

A mayor abundamiento, esta aprehensión restrictiva de los consorcios choca con el derecho de los municipios a asociarse en aras al cumplimiento adecuado de sus competencias, reconocido en el marco de la autonomía local por la Carta Europea de la Autonomía Local, y la propia limitación es aún menos justificada si tenemos en cuenta que la propia LRSAL regula con detalle los consorcios, completando y aclarando su régimen jurídico en la Disposición Final segunda que introduce una nueva Disposición Adicional 20 en la Ley 30/1992, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el nuevo artículo 85.2 LRBRL en la redacción dada por el artículo primero, veintiuno LRSAL.

El nuevo art. 85.2 LRBRL establece las distintas formas de gestión directa de los servicios públicos de competencia local señalando entre los enumerados la prioridad de la gestión por la propia entidad local u organismo autónomo local frente a la gestión por una entidad pública empresarial local o sociedad mercantil local, con capital social de titularidad pública. Para poder hacer uso de estas dos últimas formas de gestión directa deberá acreditarse mediante memoria justificativa elaborada al efecto que resultan más sostenibles y eficientes que la gestión por la propia entidad local o por organismo autónomo local.

Al primarse la gestión por la propia entidad local o el organismo autónomo local frente a la entidad pública empresarial o la sociedad mercantil local (todas ellas opciones permitidas por el ordenamiento jurídico aplicable a los entes locales) se está limitando la capacidad de autoorganización del municipio del municipio, sin ninguna justificación específica para ello, más allá de presunciones implícitas. Parece evidente que con esta disposición se está condicionando la capacidad de decisión de la entidad local, debilitando con ello la "autonomía para la gestión de sus respectivos intereses" (art. 137 CE) sin justificar la razón (STC 214/1989).

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el artículo 92 bis LRBRL en la redacción dada por el artículo primero, veinticinco LRSAL, en relación con artículos 213 tercer párrafo y 218 de la Ley de Haciendas Locales, en la redacción dada por artículo segundo, dos y tres LRSAL.

En el art. 92 bis LRBRL se regula de forma exhaustiva y detallada el régimen de los funcionarios de administración local con habilitación de carácter nacional configurando una dependencia funcional de la Administración General del Estado que se manifiesta de forma nítida en los artículos 213 y 218 LHL.

Según se señala en el Preámbulo de la LRSAL, para lograr un control económico-presupuestario más riguroso, "se refuerza el papel de la función interventora en las entidades locales y se habilita al Gobierno para establecer las normas sobre los procedimientos de

control, metodología de aplicación, criterios de actuación, así como derechos y deberes en el desarrollo de las funciones de control”, concretado en el nuevo art. 213 LHL. En definitiva, se considera que la forma de lograr mayor control y reforzar la función interventora es la recentralización de la competencia sobre estos funcionarios.

Debe observarse que estamos ante un supuesto insólito de recentralización de una competencia atribuida, sin que dicha reversión haya sido objeto de negociación y debate. Al tramitarse el Estatuto Básico del Empleado Público se incorporó una Disposición Adicional Segunda en la que se transfería a las Comunidades Autónomas las competencias de selección, provisión y régimen sancionador sobre los habilitados de carácter estatal. Ahora, a través de esta disposición se produce una recentralización fáctica.

Pero lo importante a nuestro objeto es que en la regulación de estos funcionarios con habilitación de carácter nacional late la voluntad de la reforma de transformar a los ayuntamientos en meras sucursales administrativas de las instancias territoriales superiores. De ahí el poder reforzado que se otorga a estos funcionarios para que, acercándose a lo que establecía el Estatuto Municipal de Calvo Sotelo en la Dictadura de Primo de Rivera, determinen los ámbitos de actuación, la calidad y los medios económicos de los municipios. Para garantizar el éxito de esta intervención de facto del mundo local que conlleva la LRSAL, se utiliza el papel de la Intervención como nuevo corregidor, como representante del Gobierno central en el Ayuntamiento.

Esta figura del funcionario estatal puede tener sentido en un régimen centralizado como Francia, pero choca frontalmente en aquellos países que no sólo reconocen la autonomía local sino, además, han previsto una organización territorial descentralizada. De hecho, en Italia, donde la autonomía local no ha jugado un papel tan relevante como en el nuestro, la selección de los funcionarios municipales es efectuada por una Agencia integrada por el Estado, las Regiones y los Municipios.

Con esta reforma no se pretende dar solución a las incoherencias de nuestro modelo sino que, a través del papel otorgado a la Intervención, se pretende controlar definitivamente la acción política del Ayuntamiento. Es una regulación que empleando con carácter formal la denominación de control “interno” y su régimen, en realidad desarrolla un mecanismo de control “externo”, pues somete recursos humanos del Ayuntamiento, y pagados por él, a las instrucciones y la dependencia de otra Administración. En este sentido, el párrafo segundo del artículo 213 LHL resulta lesivo de la autonomía local. Si dependen funcionalmente de la Administración General del Estado en cuanto regula sus funciones, dicta sus instrucciones de servicio y recibe sus informes y su régimen orgánico también es de total dependencia de la administración central en cuanto es el Ministerio quien selecciona, otorga los nombramientos, los traslados, los ceses y separaciones del servicio, regula y gestiona la provisión de los puestos,...), si atendemos a lo establecido en el art. 92 bis LRBRL, cabe concluir que estamos ante funcionarios de la administración central que “vigilan” a las entidades locales; entidades locales que únicamente conservan la “potestad” de pagarle las nóminas. Desde esta perspectiva, el legislador podía haber optado por la solución portuguesa destacando funcionarios estatales para la vigilancia local. Sin embargo, se ha optado por un modelo lesivo de la autonomía local en cuanto no configura a estos funcionarios al servicio de la administración local sino que los superpone a ésta en cuanto están habilitados por una administración superior para condicionar la acción política, en un rol más próximo al comisariado que al de empleado público. Y ello a costa de los recursos económicos del municipio. Si estos funcionarios dependen funcionalmente del Ministerio de Hacienda, deberían ser retribuidos por la Administración General del Estado, del mismo modo que cuando el Ministerio ofrece los servicios de la Intervención General a los municipios que lo precisen exige que el convenio fije “la compensación económica que habrá de satisfacer la entidad local al Estado” (Disposición Adicional séptima LRSAL).

En definitiva, en el modelo actual, como funcionarios de la administración local, sufragados por ésta, la dependencia funcional de la Administración General del Estado que fija “criterios de actuación” y es destinataria de los informes de control, supone el establecimiento de una dependencia cuasi jerárquica que pugna con la potestad de autoorganización y el ejercicio de competencias propias que asegura la garantía constitucional de la autonomía local.

Lo comprobamos, en concreto, en las funciones de control y intervención que se les atribuye en los artículos 213 y 218 LHL.

Así, ya hemos citado el segundo párrafo del artículo 213 LHL según el cual, en el control interno, el Gobierno central, a propuesta del Ministerio, establecerá normas sobre los procedimientos de control, metodología de aplicación y criterios de actuación, así como del estatuto de derechos y deberes del “personal controlador”. Por consiguiente, el Ministerio delimita las directrices de actuación de este personal de intervención. En estas disposiciones se refleja con nitidez la posición subordinada de los municipios frente a otra administración que dirige a sus propios funcionarios. Esta obligación de dar cuentas a una Administración diferente a la local, en la que este personal se incardina, lesiona la autonomía local.

En cualquier caso, la lesión más nítida de la autonomía local deriva de la forma de actuar del interventor municipal prevista en tercer párrafo del art. 213 LHL y en el art. 218 LHL. En ambos supuestos se prevé la actuación de los interventores de las entidades locales rindiendo cuentas a la Intervención General de la Administración del Estado o al Tribunal de Cuentas, al margen de los órganos de representación y administración del municipio, sin necesidad de que haya un conocimiento siquiera del Pleno del Ayuntamiento, lo que, obviamente, lesiona la autonomía local constitucionalmente garantizada en la forma que ha sido configurada en reiterada doctrina por el Tribunal Constitucional.

En este sentido, el párrafo tercero del art. 213 LHL establece que los órganos interventores remitirán con carácter anual a la Intervención General de la Administración del Estado un informe resumen de los resultados de los controles, en la forma y en los plazos que establezca el Gobierno del Estado. Más allá de la posición de subordinación “cuasi jerárquica” que refleja destaca la ausencia de cualquier participación, siquiera de conocimiento de ese informe, de los órganos de gobierno y administración.

En el mismo sentido de limitación de la actuación de los órganos de gobierno y representación a partir de las facultades otorgadas por la ley a la intervención municipal debe encuadrarse la regulación de un régimen jurídico específico sobre los informes de resolución de discrepancias.

En la redacción anterior se preveía que el órgano interventor elevará informe al Pleno de todas las resoluciones adoptados por el Presidente de la Entidad Local contrarias a los reparos efectuados. De esta manera, esas discrepancias pueden ser conocidas y en su valorados para actuar en consecuencia. Sin embargo, el nuevo art. 218 añade a esta previsión otras que pueden lesionar la autonomía local. Bajo el enunciado aparentemente aséptico de “informes sobre la resolución de discrepancias”, incorpora una regulación claramente intrusiva del ejercicio de las funciones representativas del cargo municipal, puesto que, sin perjuicio de que se pretenda limitar ese control a aspectos de legalidad y no de oportunidad, la estructura de la ley y su abierta configuración en muchos casos (piénsese, por ejemplo, en las consideraciones relativas a la tipificación de una competencia como “propia” o “impropia”), conduce derechamente a que el interventor municipal se configure como una suerte de controlador de la administración local a instancias de la administración general del Estado.

En primer lugar, el 218.2 LHL señala que cuando existan discrepancias entre la posición del interventor y la del Presidente de la Entidad local, éste podrá elevar su resolución al órgano

que tenga atribuida la tutela financiera. Resulta sorprendente la previsión si no fuera porque refleja el modelo de administración local que late en toda la ley. El funcionario municipal se sitúa en un plano jerárquico superior al Alcalde pues en caso de que la corporación no adopte los acuerdos ajustados a sus reparos la opción que le da la Ley es elevarlo al órgano que ejerce la tutela financiera. Esta previsión vulnera el artículo 137 y el carácter democrático de los Ayuntamientos. Para ser respetuosos con la autonomía local, la resolución del Presidente de la entidad debería poner fin al procedimiento administrativo en sede local, sin necesidad de acudir a otra administración superior, sin perjuicio de iniciar la vía jurisdiccional. Reconocer que en caso de discrepancia entre el cargo electo y el empleado público la resolución del conflicto compete a la Administración General del Estado o a la de la Comunidad Autónoma suponer subordinar y rebajar la dignidad institucional de la administración local como instancia revisada y controlada.

En segundo lugar, señala el segundo párrafo del art. 218.1 LHL que el informe al Pleno del interventor con las resoluciones contrarias a los reparos “constituirá un punto independiente en el orden del día de la correspondiente sesión plenaria”. También de esta forma se está limitando la actuación de los representantes democráticamente elegidos y, en consecuencia, la autonomía local en cuanto se confiere en la práctica a la intervención la convocatoria de un pleno extraordinario. Teniendo en cuenta que la oposición hace control político, y no de legalidad, esa previsión legislativa desfigura el sentido democrático de la asamblea municipal.

Pero, incluso, en tercer lugar, es aún más seria la amenaza que se proyecta sobre tales ediles y los representantes locales a través de la remisión anual por el interventor local al Tribunal de Cuentas de todas las resoluciones adoptadas por el Presidente de la Corporación y por el Pleno de las respectivas entidades contrarias a los reparos formulados (art. 218.3 LHL). La finalidad de esta previsión es obvia: se trata de un control que, revestido de forma de control de legalidad, se transforma fácilmente en un control político. Nada debe impedir la actuación de oficio del Tribunal de Cuentas en estos casos o, en su defecto, que la intermediación de los Tribunales o sindicaturas de cuentas autonómicas, ejerzan esas mismas funciones, en cuanto forman parte de sus cometidos funcionales asignados por las leyes reguladoras de tales órganos de fiscalización y control externo. En efecto, es obligación de tales órganos de control llevar a cabo ese ejercicio de fiscalización y, en su caso, incoar un procedimiento de enjuiciamiento contable o poner en conocimiento del Tribunal de Cuentas tales datos a los efectos que procedan. Pero atribuir directamente esta función de trasladar la información sobre los reparos planteados anualmente a la intervención municipal, al margen de los órganos de gobierno y representación, tiene una dimensión material innegable, puesto que está dirigida a establecer controles formales adicionales a los que ya están previstos por la normativa reguladora de control económico-financiero. Por tanto, se trata de unos controles reiterativos, superfluos y con una clara intencionalidad de dudar abiertamente del correcto cumplimiento de sus funciones por parte de los cargos representativos locales.

Debemos recordar nuevamente que en la citada STC 4/1981 se dejaba claro que “el principio de autonomía es compatible con la existencia de un control de legalidad sobre el ejercicio de las competencias, si bien entendemos que no se ajusta a tal principio la previsión de controles genéricos e indeterminados que sitúen a las entidades locales en una posición de subordinación o dependencia cuasi jerárquica de la Administración del Estado u otras Entidades territoriales”. Por ello se declaraba la inconstitucionalidad del Servicio Nacional de Inspección y Asesoramiento creado por el artículo 354 del Decreto de 24 de junio de 1955 por el que se aprobaba el Texto Refundido de las Leyes de bases de Régimen Local. Dicho servicio tenía como finalidad inspeccionar su funcionamiento, tramitar e informar previamente sus expedientes, fiscalizar la gestión económica local y cuantas funciones se les encomendara. Señalaba el Decreto que para lograr esta inspección dirigida a comprobar si cumplen debidamente los fines encomendados, se les podría exigir a los entes locales el envío periódico de datos e informes, así como girar visitas de comprobación. Tras la lectura conjunta de los

artículos 92 LRBRL, 213 LHL y 218 LHL puede deducirse que estamos ante un intento de reinstaurar una suerte de servicio de inspección que recupere los controles genéricos e indeterminados sobre la vida local a través de la remisión de datos y acuerdos, marcando el régimen de derechos y deberes así como los métodos de trabajo de la intervención municipal. En resumen, la regulación contenida en los artículos 213 y 218 LHL coloca a la entidad local en una posición subordinada, cuya actuación es controlada por otra instancia superior, a la que se coloca en una posición de calidad reforzada.

Y a mayor abundamiento de lo anteriormente dicho, tenemos que precisar, recordando de nuevo la doctrina contenida en la STC 4/1981 que “en todo caso, los controles de carácter puntual habrán de referirse normalmente a supuestos en que el ejercicio de las competencias de la entidad local incidan en intereses generales concurrentes con los propios de la entidad, sean del municipio, la provincia, la Comunidad Autónoma o el Estado”. Pues bien, en este caso, la existencia de controles no se circunscribe a estos supuestos excepcionales sino que se establece para todos aquellos supuestos en los que la resolución adoptada haya sido en contra de los reparos efectuados, sin hacer referencia a la presencia de intereses concurrentes concretos

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el artículo 116 bis LRBRL en la redacción dada por el artículo primero, treinta LRSAL.

El artículo 116 bis LRBRL establece el contenido y el seguimiento del plan económico-financiero que deben formular las corporaciones locales cuando incumplan el objetivo de estabilidad presupuestaria, el objetivo de deuda pública o de la regla de gasto. Como es sabido, entre las “medidas correctivas” incluidas en el sistema de estabilidad presupuestaria, se prevé que aquellas administraciones que incumplan los límites de déficit, deuda o la regla de gasto habrán de elaborar un plan económico-financiero destinado a subsanar las deficiencias en el plazo de un año (art. 21.1 LOEPSF). Y, a fin de asegurar dicho objetivo, el art. 21.2 LOEPSF precisa el contenido obligatorio de los mismos: causas del incumplimiento; previsiones de ingresos y gastos; descripción, cuantificación y el calendario de aplicación de las medidas incluidas en el plan, señalando las partidas presupuestarias en las que se contabilizarán; las previsiones de las variables económicas y presupuestarias de las que parte el plan; y, por último, un análisis de sensibilidad considerando escenarios económicos alternativos.

Pues bien, el nuevo art. 116 bis LRBRL incorpora una regulación de estos planes económico-financieros para las entidades locales distinta a la establecida en la LOEPSF. Tras “reescribir” en su apartado primero el primer apartado del art. 21.1 LOEPSF para ceñir el ámbito de sus destinatarios a los gobiernos locales, el art. 116 bis LRBRL innova sustancialmente el contenido que se exigirá a los planes municipales. Pues, como establece su segundo apartado, adicionalmente a lo previsto en el art. 21 LOEPSF, estos planes deberán además incluir las siguientes medidas:

- a) Supresión de las competencias que se ejerzan que no sean propias o delegadas.
- b) Gestión integrada o coordinada de los servicios obligatorios que presta la entidad local para reducir sus costes.
- c) Incremento de ingresos para financiar los servicios obligatorios que prestan la entidad local.
- d) Racionalización organizativa.
- e) Supresión de entidades de ámbito territorial inferior al municipio.
- f) Una propuesta de fusión con un municipio colindante de la misma provincia.

De acuerdo con el art. 116 bis.2 LRBRL, la entidad local infractora de la disciplina fiscal debe incluir en su correspondiente plan económico-financiero -y, por tanto, se compromete a llevar a efecto- todas y cada una de las medidas mencionadas, habida cuenta de que el tenor literal de la disposición no permite interpretar que el ente local solo está obligado a adoptar aquella o

aquellas que sean estrictamente necesarias para reparar la disciplina fiscal vulnerada. Concebida en estos términos la disposición resulta inconstitucional por restringir de forma absolutamente desproporcionada la autonomía local. De hecho, al rechazar la alegada inconstitucionalidad de los arts. 3.2 y 19 de la Ley 18/2001, General de Estabilidad Presupuestaria, ya tuvo ocasión el Tribunal Constitucional de trazar un claro límite al respecto. Señalo entonces que “no se quebranta su autonomía política porque dichos preceptos no ponen en cuestión el establecimiento de las políticas locales de los diversos entes, de acuerdo con lo que haya establecido en cada caso el legislador estatal o autonómico competente, sino que tan sólo fijan el marco presupuestario en el que han de ejercerse dichas políticas” [STC 134/2011, FJ 14 a)].

Sin embargo, con la pormenorizada y casuística enumeración de las medidas que inexcusablemente han de llevarse ahora al plan económico-financiero en virtud del art. 116 bis LRBRL, parece incuestionable que se comprime el marco presupuestario hasta el extremo de anular todo margen de maniobra en el establecimiento de las políticas locales.

El endurecimiento, en términos de pérdida o erosión de autonomía, que entraña el precepto respecto al margo general –el art. 21.2 LOEPSF- resulta evidente. Mientras que este último, en lógica correspondencia con el necesario respeto a la autonomía de las entidades territoriales constitucionalmente garantizada, deja un amplio margen de maniobra a la Administración incumplidora para fijar los “medios” o las “vías” a través de las cuales se corregirá el exceso de déficit, de endeudamiento o de gasto; el art. 116 bis.2 LRBRL comprime –hasta anularlo- el espacio de libre decisión de los gobiernos locales; le impone pormenorizadamente a la entidad local las concretas medidas que han de llevarse al plan.

Con ello, al anular el margen de maniobra para establecer políticas, apartándose del marco general establecido en la LOEPSF, se lesiona la autonomía de los entes locales en el sentido apuntado, a contrario, por la STC 134/2011.

Por otra parte, más allá de la vulneración de la autonomía local aunque en estrecha relación con ella, es también cuestionable esta disposición desde la perspectiva de la regulación constitucional de las fuentes del Derecho. Pese a que el nuevo contenido obligatorio para las entidades locales de los planes económico-financieros pretenda presentarse como un mero complemento del contenido fijado en el art. 21 LOEP (“Adicionalmente...”), es evidente que constituye un nuevo régimen incompatible con éste, que afecta, además, al núcleo esencial de tales planes, a saber, identificar las medidas que la Administración incumplidora se compromete a adoptar para corregir las desviaciones en materia de déficit, deuda y/o regla de gasto. Resulta incuestionable que, desde la entrada en vigor de la LRSAL, la LOEPSF resulta inaplicable para los gobiernos locales en lo referente al contenido de los planes económico-financieros, toda vez que su obligado punto de referencia se ha trasladado a este art. 116 bis LRBRL. Para decirlo directamente, respecto de las entidades locales, el nuevo art. 116 bis LRBRL contradice la LOEPSF, a la que remite la Constitución para establecer los supuestos excepcionales de superación de los límites de déficit y deuda entre las distintas administraciones (por ello, también de la administración local) así como la forma y plazo de corrección de las desviaciones que pudieran producirse (art. 135.5 a) CE) y, en ese sentido, se configura como parámetro de constitucionalidad que ha resultado vulnerado por el art. 116 bis LRBRL.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por el artículo 116 ter LRBRL, en la redacción dada por el artículo primero, treinta y uno LRSAL.

El artículo 116 ter regula el “coste efectivo de los servicios”, el eje medular sobre el que se articula en buena medida el nuevo sistema competencial local derivado de la LRSAL. Como hemos visto ya, los municipios menores de 20.000 habitantes deberán acreditar que pueden

prestar el servicio a menor coste que la fórmula propuesta por la Diputación, y ésta debe considerarlo acreditado, para poder prestar servicios públicos derivados de sus competencias propias. Y en lo que concierne a la generalidad de los municipios, la detección por parte de la Diputación de que los prestan a un coste mayor, no solo le habilita para ofrecer “su colaboración para una gestión coordinada más eficiente de los servicios” [art. 36.1 h) LRBRL], sino que le permite ejercer una genuina competencia de coordinación en sentido estricto, en cuanto le faculta para incluir “en el plan provincial fórmulas de prestación unificada o supramunicipal para reducir sus costes efectivos” [art. 36.2 a) LRBRL].

El coste efectivo de la prestación de un servicio debe ser expresión de la autonomía municipal. Sin embargo, la Ley que se recurre altera la relación entre medios (el coste) y el fin (el ejercicio de la competencia para la prestación del servicio), erigiendo el coste, específicamente su rebaja, en el fin. En definitiva, prima la prestación de servicios a coste efectivo bajo frente al ejercicio de las competencias por parte de su titular, con la consecuente lesión de la autonomía local.

En concreto, el presupuesto sobre el que se construye este nuevo sistema de ejercicio de las competencias propias municipales choca frontalmente con la dimensión financiera de la autonomía local protegida por la Constitución. En efecto, como el Tribunal Constitucional ha subrayado desde la STC 32/1981, la parcela de la actividad financiera más directa y estrechamente conectada con la noción de autonomía es la relativa al “gasto”, hasta el punto de estimarse un elemento imprescindible de la misma.

Así lo pone claramente de manifiesto la STC 109/1998, que bien puede considerarse el leading-case en la materia que nos ocupa:

«[...] si bien el art. 142 C.E. sólo contempla de modo expreso la vertiente de los ingresos, no hay inconveniente alguno en admitir que tal precepto constitucional, implícitamente y en conexión con el art. 137 de la norma suprema, consagra, además del principio de suficiencia de las Haciendas Locales, la autonomía en la vertiente del gasto público, entendiéndose por tal la capacidad genérica de determinar y ordenar, bajo la propia responsabilidad, los gastos necesarios para el ejercicio de las competencias conferidas. Solamente así, en rigor, asegurando prima facie la posibilidad de decidir libremente sobre el destino de los recursos, adquiere pleno sentido la garantía de la suficiencia de ingresos “para el desempeño de las funciones que la ley atribuye a las Corporaciones respectivas”, según la dicción literal del mencionado art. 142 C.E. [...] Dando un paso más, en la STC 237/1992 se profundizó en el alcance de la autonomía de gasto de las Corporaciones Locales, considerando aplicable en lo esencial la doctrina inicialmente vertida en torno a las Comunidades Autónomas, según la cual la misma entraña, en línea de principio, la plena disponibilidad de sus ingresos, sin condicionamientos indebidos y en toda su extensión, para poder ejercer las competencias propias...» (STC 109/1998, FJ 10º; desde entonces doctrina constantemente reiterada, véase por ejemplo la STC 48/2004, FJ 10º).

En definitiva, la autonomía en la vertiente del gasto de los entes territoriales comprende la “capacidad para disponer libremente de sus recursos financieros, asignándolos a los fines mediante programas de gasto elaborados según sus propias prioridades”, lo que entraña que son libres no sólo “en cuanto a la fijación del destino y orientación del gasto público”, sino también “para la cuantificación y distribución del mismo dentro del marco de sus competencias” (SSTC 13/1992, FJ 7 y 68/1996, FJ 10).

Sencillamente, es inherente a la noción constitucional de autonomía priorizar entre los diversos servicios públicos y, por tanto, optar por incrementar el nivel de prestación de aquellos que el ente autónomo considere pertinente, en función de las concretas condiciones socioeconómicas del municipio o de las propias demandas de los vecinos.

Sobre esto ya advirtió adecuadamente el Dictamen del Consejo de Estado al abordar el examen de la función del “coste estándar” en el Anteproyecto, en una reflexión trasladable *mutatis mutandi* al coste efectivo de los servicios, como ya se ha apuntado. Considera el Consejo de Estado que “puede incidir notoriamente en el desenvolvimiento efectivo de la autonomía municipal y, a la postre, reducir en exceso el ámbito competencial que integra el núcleo esencial de esa autonomía constitucionalmente garantizada. Y ello porque la efectividad de tal autonomía queda subordinada al cumplimiento de unos requisitos que (...) no deberían producir el efecto condicionante que se les atribuye, que, en última instancia, puede llegar a suponer una atribución en precario a los municipios de tal autonomía”. Pues, en efecto, “lleva implícita la capacidad de cada municipio de adoptar las decisiones que estime oportunas para la configuración de su sistema de prestación de servicios y la definición de los estándares de calidad de los servicios, así como la de calcular y distribuir los costes inherentes a tal prestación. Por ello, exigir que cada servicio se preste sin rebasar un determinado umbral (coste estándar) y someterlo a una evaluación orientada a determinar que no hay alternativas menos costosas desde el punto de vista de economías de escala puede perturbar el sistema de atribución competencial e interferir en la autonomía municipal de tal modo que su efectividad quede precarizada como consecuencia de estar permanentemente sometida a cuestión, cuando no diluida o seriamente comprometida”. “Adicionalmente, este sistema puede también hacer operar de manera inadecuada las obligaciones de estabilidad presupuestaria y de sostenibilidad financiera”. A este respecto procede recordar que, tras la reforma del artículo 135 de la Constitución, y de conformidad con lo dispuesto en la LOEPSF que lo desarrolla, estas obligaciones se encuentran referidas a la Hacienda municipal en su conjunto, siendo así que en el anteproyecto el cumplimiento de los principios de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera parece imponerse a cada competencia o servicio individualmente considerados. Que ello sea así podría llegar a suponer, en la práctica, la obligada traslación de una o varias competencias municipales concretas, por superar la prestación de los correspondientes servicios del coste estándar, incluso en el caso de que, valorada en su conjunto, la situación financiera de ese Ayuntamiento se adecuase a los objetivos de estabilidad y sostenibilidad previstos en la Ley Orgánica 2/2012”.

Basta sustituir la noción de “coste estándar” por la de “coste efectivo de los servicios” para que esta valoración del Consejo de Estado sea enteramente aplicable al texto definitivamente aprobado. El criterio del “coste efectivo” puede, obviamente, ser un criterio a utilizar por el nivel de gobierno responsable de garantizar la suficiencia financiera municipal, al objeto de dotarles de un montante de recursos “mínimo” que asegure un nivel estándar de prestación de los servicios. Pero siempre en el bien entendido de que ese “mínimo” puede ser mejorado por el municipio recurriendo a la reasignación de los recursos entre los diversos servicios o a las fuentes de financiación propias. Determinar qué coste va a asignarse a cada uno de los servicios constituye, inequívocamente, una decisión política consustancial a un ente dotado de autonomía. De ahí, también, que la jurisprudencia constitucional haya subrayado que la autonomía local protegida por la Constitución se proyecta igualmente a la vertiente de los ingresos.

Así viene declarándolo expresamente el Tribunal Constitucional desde la STC 19/1987, al afirmar que la autonomía de los Entes locales se traduce en que “éstos habrán de contar con tributos propios y sobre los mismos deberá la ley reconocerles una intervención sobre su establecimiento o en su exigencia” [FJ 4; asimismo, SSTC 221/1992, FJ 8 y 233/1999, FFJJ 10 b) y 18]. Y es por mandato directo de la Constitución por lo que los municipios han de tener cierta capacidad decisoria sobre el volumen de la recaudación de los impuestos locales: “la intervención de los Municipios en la ordenación de sus propios recursos tributarios, especialmente en la fijación del quantum de dichas prestaciones, viene exigida por los artículos 133 y 142 CE” [STC 233/1999, FJ 19 c)]. Y, concretando un poco más, en esta misma STC 233/1999 se afirma que “la potestad de fijar la cuota o el tipo de sus propios tributos dentro de

los límites de la ley es uno de los elementos indiscutiblemente definidores de la autonomía local” (FJ 26). Así pues, la autonomía de ingresos de la que gozan los municipios en virtud de la Constitución se explica, precisamente, por esta posibilidad que han de tener de elevar el nivel de prestación de los servicios si lo estiman pertinente, recurriendo al incremento de la presión fiscal para obtener los recursos adicionales.

Es esta arquitectura constitucional diseñada en torno a la autonomía local (y que se plasma en la articulación entre libertad en la prestación de servicios/asignación de gastos/obtención de recursos) la que resulta desmantelada en la LRSAL.

Si se pretende llevar el coste efectivo del servicio prestado por un municipio al nivel menor alcanzado por la fórmula de gestión promovida por la Diputación, deberá procurarse la anuencia del correspondiente municipio, ofreciendo aquélla su colaboración para una gestión coordinada, como prevé el art. 36.1 h) LRBRL. En la medida en que los artículos 26.2 y 36.2 a) LRBRL se interpreten como habilitaciones a las Diputaciones para que impongan obligatoriamente la forma de prestación del servicio por razones de coste efectivo vulneran la garantía constitucional de la autonomía local.

El art. 36.1 h) LRBRL incluye como nueva competencia propia de la Diputación o entidad equivalente “el seguimiento de los costes efectivos de los servicios prestados por los municipios de su provincia”. En la medida en que los destinatarios de esta función supervisora son la totalidad de los municipios y que la misma se concibe como una tarea permanente, cabe dudar de que este precepto no lleve a los municipios a una situación de dependencia incompatible con la autonomía constitucionalmente garantizada. Pues, como afirmó el Tribunal Constitucional en una doctrina reiterada en estas páginas, “el principio de autonomía local es compatible con la existencia de un control de legalidad sobre el ejercicio de la competencia, si bien entendemos que no se ajusta a tal principio la previsión de controles genéricos e indeterminados que sitúen a las entidades locales en una posición de subordinación o dependencia cuasi jerárquica de la Administración del Estado o de otras entidades territoriales” (STC 4/1981, FJ 3º).

Y una vez consagrada esa cuestionable competencia supervisora, el art. 36.1 h) LRBRL contempla una fórmula de intervención provincial destinada a reducir los costes, la cual, sin embargo, parece irreprochable desde el punto de vista de la autonomía de los municipios al presuponer la libre decisión de éstos: “Cuando la Diputación detecte que estos costes son superiores a los de los servicios coordinados o prestados por ella, ofrecerá a los municipios su colaboración para una gestión coordinada más eficiente de los servicios”.

Sin embargo, diferente valoración merece, por el contrario, la competencia propia provincial incorporada en el art. 36.1 c) LRBRL, que también se proyecta indiscriminadamente a la generalidad de los municipios, a saber, el “fomento o, en su caso, coordinación de la prestación unificada de servicios de los municipios de su respectivo ámbito territorial”. Una nueva competencia de coordinación que, en virtud de la llamada del primer inciso del art. 36.2 LRBRL, se concreta en lo siguiente:

“Cuando la Diputación detecte que los costes efectivos de los servicios prestados por los municipios son superiores a los de los servicios coordinados o prestados por ella, incluirá en el plan provincial fórmulas de prestación unificada o supramunicipal para reducir sus costes efectivos” [art. 36.2 a)].

Los términos imperativos en que se expresa el párrafo transcrito no permiten dudar de que se faculta a la Diputación para imponer a los municipios afectados la fórmula de prestación que considere pertinente. Y el hecho de que los municipios participen en la elaboración del plan no desdibuja la percepción de que la decisión sobre el modo de prestación de los servicios se

traslada, en virtud de la disposición, desde el titular de la competencia a la institución provincial. De nuevo, el pretendido incumplimiento de un parámetro económico conlleva la ablación del libre ejercicio de las competencias propias municipales, resultando por ende lesivo de la autonomía local”.

En este sentido, tanto el art. 116 ter LRBRL como las referencias al coste efectivo de los servicios incluidas en los artículos 26.2 y 36 LRBRL, a las que hemos hecho referencia, vulneran la autonomía local.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por la nueva Disposición Adicional novena LBRL, en la redacción dada por el artículo primero, treinta y seis LRSAL.

En la Disposición Adicional novena se prevé la disolución y liquidación ope legis de las entidades municipales que a 31 de diciembre de 2014 se encuentren en situación de desequilibrio financiero, sin atender a las circunstancias que concurren ni a otros criterios distintos a los estrictamente económicos.

Como advirtió el Dictamen del Consejo de Estado, esta disposición establece un proceso de reestructuración del sector público local que es desproporcionado por la brevedad de los plazos y por la generalización de las medidas que contiene, sin diferenciar los supuestos específicos. Además, desde la perspectiva de la autonomía local, el proceso se impone a los municipios sin posibilidad alguna de participar en el procedimiento, ni capacidad para adaptarlo a la realidad municipal aún cuando afecta derechamente a sus competencias. Por otra parte, el criterio de evaluación: desequilibrio financiero de cada entidad individualmente considerada pugna con el criterio establecido en la LOEPSF que, como hemos explicado anteriormente, se refiere, en todo caso, a la sostenibilidad financiera de la hacienda municipal en su conjunto. Conforme a este criterio, el desequilibrio de una concreta entidad municipal podría ser asumido por las cuentas municipales sin las consecuencias que establece esta Disposición Adicional.

Por tanto, al soslayarse absolutamente la intervención municipal en un asunto tan relevante como la disolución o liquidación de entidades municipales y aplicarse para la disolución ope legis de las entidades municipales un criterio restrictivo que choca con la previsión general establecida en la LOEPSF, a la que remite el artículo 135 CE, se está lesionando la autonomía local.

TERCERO. VULNERACIÓN DEL PRINCIPIO DEMOCRÁTICO EN EL ÁMBITO LOCAL.

Lesión de la autonomía local constitucionalmente garantizada por la Disposición Adicional Decimosexta LBRL, en la redacción dada por artículo primero, treinta y ocho LRSAL.

La Disposición Adicional decimosexta LBRL supone una lesión del principio democrático en el ámbito local que vulnera la autonomía local constitucionalmente garantizada en cuanto el artículo 140 CE imbrica autonomía y democracia local.

Señala esta Disposición Adicional que cuando el Pleno de la Corporación Local no alcance en una primera votación la mayoría necesaria para la adopción de acuerdos prevista en esta Ley, la Junta de Gobierno Local tendrá competencia para aprobar el presupuesto, planes económico-financieros, planes de saneamiento, entrada en mecanismos extraordinarios de financiación. Se atribuyen con ello a la Junta de Gobierno Local facultades de actuación básicas y de importancia capital. De esta forma se excluye a la oposición de la intervención en las decisiones fundamentales del municipio, vulnerando el principio democrático.

El Tribunal Constitucional ha hecho hincapié en la importancia del principio democrático en el ámbito local, especialmente en su doctrina más reciente. En la STC 103/2013, declara la inconstitucionalidad de la posibilidad de nombrar miembros de la Junta de Gobierno en los municipios de gran población a personas que no ostenten la condición de concejales. A juicio del Tribunal vulnera el art. 140 CE que encomienda el gobierno y la administración municipal al alcalde y los concejales como manifestación de la opción constitucional por una administración democrática. La Junta de Gobierno Local ha quedado constituida como un órgano de perfil ejecutivo y profesional, que viene exigido por la complejidad de las funciones técnicas que debe afrontar, quedando el principio representativo residenciado en el Pleno. Y el principio representativo, nos dice el Tribunal, constituye el fundamento de la autonomía local y por tanto es predicable de todas las entidades locales constitucionalmente garantizadas.

El razonamiento es aplicable al supuesto que nos ocupa. Cuando la ley permite que decisiones fundamentales como la aprobación de los presupuestos, entre otros, pueda hacerse por la Junta de Gobierno Local, sin la participación del Pleno en el que se residencia el principio representativo, y con la exclusión de los concejales de la oposición se está lesionando el principio democrático.

También resulta de aplicación a nuestro objeto la doctrina establecida en la STC 161/2013. En este caso se cuestiona el carácter no público de las sesiones de la Junta de Gobierno Local por vulnerar el principio democrático (art. 1.1 CE) y la seguridad jurídica (art. 9.3 CE) así como el derecho a participar directamente en los asuntos públicos (art. 23.1 CE). El Tribunal declara la interpretación conforme de la disposición, estableciendo que deberán ser públicas las decisiones relativas a las atribuciones delegadas por el Pleno. Lo que nos interesa destacar de este pronunciamiento es que si el Tribunal considera contrario al principio democrático y al derecho de participación el carácter no público de la actuación de la Junta de Gobierno aún lo será de manera más evidente que se le asignen, con exclusión del Pleno, las decisiones más importantes que debe adoptar el Ayuntamiento. Es contrario al principio democrático adoptar estas decisiones a través de un órgano en el que no resulta exigible el pluralismo político representado en el pleno municipal, al carecer de representatividad o de proporcionalidad los diferentes Grupos políticos municipales.

Es conocido que el principio democrático, al menos como ha sido configurado en Europa a partir de la segunda mitad del siglo XX, parte de la mayoría pero exige, a su vez, el respeto a la minoría, que queda negado cuando se le impide participar en las decisiones fundamentales de la vida municipal cual es la aprobación de los presupuestos, de los planes económico-provinciales, de los planes de saneamiento o la decisión sobre la participación en mecanismos de financiación.

En consecuencia, parece claro que más allá de vulnerar el principio democrático del art. 1.1 CE o el derecho de participar en los asuntos públicos del artículo 23.1 CE, en lo que se refiere al objeto de este conflicto se lesiona el art. 140 CE que incluye la opción constitucional por una administración democrática al excluir de las decisiones fundamentales para la vida del municipio al Pleno como órgano de representación, en el 42 que están representadas tanto la mayoría como la minoría. Y ese desapoderamiento del Pleno se produce ante una situación como la no aprobación en primera votación que, aunque se califique de excepcional, debe considerarse ordinaria en el funcionamiento democrático de una entidad pública.

A mayor abundamiento, también resulta claro que la previsión de que los planes económico-financieros puedan ser aprobados por la Junta de Gobierno, y no por el Pleno, supone una contradicción con la ley orgánica a la que remite el artículo 135 CE en este punto, y, por ello, resulta inconstitucional. En efecto, de acuerdo con el art. 23.4 LOEPSF, estos planes deberán ser aprobados por el Pleno de la Corporación. Esa previsión del legislador orgánico, al que

remite el art. 135.5 CE no puede ser contradicha por la legislación básica local, como ya se ha advertido en supuestos anteriores.

15.2n. MOCIÓ CONJUNTA GRUP MUNICIPAL INDEPENDENT I GRUP MUNICIPAL CIU SOBRE L'APROVACIÓ DE L'ADHESIÓ AL PACTE NACIONAL PEL DRET A DECIDIR.

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

Davant l'actual situació de bloqueig polític, financer, social, cultural i lingüístic de Catalunya en el si de l'Estat espanyol, el poble de Catalunya i les seves institucions han expressat la voluntat de decidir el futur polític de Catalunya a través de diverses formes: les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 sota el lema «Som una Nació, nosaltres decidim» i la de l'11 de setembre de 2012 sota el lema «Catalunya nou Estat d'Europa», la resolució del Parlament de Catalunya, de data 27 de setembre de 2012, la qual constata la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta, la Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya adoptada pel Parlament el passat 23 de gener de 2013.

El 26 de juny de 2013, es va constituir, al Parlament de Catalunya, el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, una cimera que vol facilitar la participació de la societat civil en el procés cap a la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya. En aquesta reunió constituent, presidida pel president de la Generalitat, Artur Mas, hi van ser presents una quarantena de persones en representació de partits polítics, associacions municipalistes i entitats culturals, cíviques, ciutadanes, empresarials i sindicals.

El dret a decidir és un objectiu de país i, com a tal, ha de buscar el compromís i la corresponsabilitat de tots els agents per tal que se'l facin seu i impulsin l'expressió democràtica de tots els catalans i catalanes el dia que es celebri la consulta. Aquest suport majoritari és el que donarà legitimitat al procés i té la seva base en la llibertat d'expressió de qualsevol poble recollida en tots els tractats internacionals.

El dret a decidir garanteix un procés democràtic, transparent i de respecte a la pluralitat d'opinions de la societat. El pronunciament del poble de Catalunya ha de ser, única i exclusivament, l'expressió majoritària de la voluntat dels seus ciutadans i ciutadanes.

Per tot això, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1. Adherir-se al PACTE NACIONAL PEL DRET A DECIDIR a través de la plataforma web www.dretadecidir.cat
2. Promoure al municipi que entitats, associacions i agents econòmics se sumin també a aquest procés democràtic de l'exercici al dret a decidir i a la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya.
3. Enviar aquesta moció a la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya i a l'Associació de Municipis per la Independència. “

15.3. MOCIÓ CONJUNTA GRUP MUNICIPAL INDEPENDENT I GRUP MUNICIPAL CIU RELATIVA AL SUPORT A LA CAMPANYA DE RECOLLIDA DE SIGNATURES “SIGNA UN VOT PER LA INDEPENDÈNCIA”.

“Per a la majoria de la població de Catalunya és incontrovertible que el procés sobiranista al nostre país ha entrat en la seva fase final i decisiva.

Si a l'any 2009 Arenys de Munt i les 544 consultes que se'n derivaren foren el símptoma més clar del principi de la fi de l'autonomisme i la manifestació del 10-J del 2010 la darrera expressió de l'estratègia resistencialista, la manifestació de l'11-S del 2012 i la Via Catalana de l'11-S del 2013, han estat, respectivament, l'eclosió i la culminació de la voluntat inequívoca de la societat catalana de convertir Catalunya en un nou estat d'Europa. I de fer-ho democràticament.

En aquest marc de construcció nacional és ben cert que la creació i l'actuació de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) han donat cos institucional i social al procés; i que les eleccions del 2012, amb totes les seves derivades –Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya, Pacte Nacional pel Dret a Decidir, Consell Assessor per a la Transició Nacional– n'han fixat l'imprescindible full de ruta institucional.

Ara mateix, doncs, som al cap del carrer i amb tots els elements a les nostres mans perquè el poble català exerceixi el dret inalienable que sempre ha reclamat: el dret a l'autodeterminació. Reafirmem que el referèndum és l'eina justa i imprescindible per fer-ho i que aquest 2014 ha de ser l'any de la seva celebració. Inexcusablement. Sense pròrrogues possibles.

Aquesta etapa final és tan ineluctable com difícil. En conseqüència, és imprescindible la conjuminació de l'energia popular amb la solidesa institucional. Per això, l'AMI i

l'ANC mantenen des de fa temps relacions estables de coordinació en base a la complementarietat de llurs objectius fundacionals.

Amb la voluntat d'aprofundir aquesta necessària coordinació, l'AMI i l'ANC han acordat organitzar conjuntament una gran jornada a tot els municipis de Catalunya els dies 22 i 23 de març de 2014. La jornada té com objectiu aconseguir una recollida massiva de drets de petició a cada municipi, fer pedagogia de la fonamentació estrictament democràtica i pacífica del procés, així com fer divulgació mediàtica de la importància estratègica d'aquesta demanda popular.

A través d'aquesta campanya, la ciutadania dels nostres municipis podrà adreçar-se als seus representants al Parlament de Catalunya i emplaçar-los democràticament i reglamentàriament, mitjançant el Dret de Petició, a convocar el referèndum d'autodeterminació o bé, en el cas que l'estat espanyol ho impedeixi, a proclamar la Declaració Unilateral d'Independència (DUI) avalats per les seves signatures.

En conseqüència, el Ple aprova, per unanimitat dels membres presents, el següent

ACORD

1. Donar suport a la recollida massiva de signatures de la campanya 'Signa un vot per la independència' que se celebrarà a tot Catalunya els dies 22 i 23 de març de 2014.
2. Cedir la sala de plens i/o altres espais municipals per facilitar la recollida de signatures.
3. Fer una crida a tots els veïns i veïnes de la població a participar activament en la campanya 'Signa un vot per la independència'.
4. Comunicar aquest acord a l'Associació de Municipis per la Independència (c. Ciutat, 1 - 08500 Vic) info@municipisindependencia.cat “

16è. PRECS I PREGUNTES.

16.1. El senyor Guifre pregunta si s'ha penjat la bandera a L'Esplai.

El senyor alcalde li respon que no.

El senyor Gifre també l'informa que allà darrera està ben brut.

La senyora Masachs creu que s'hauria de fer un reconeixement abans de tornar les fiances.

La senyora Brescó diu que ja es fa.

16.2. El senyor Méndez formula una pregunta sobre els robatoris que hi ha hagut d'aquests últims dies, pregunta què s'ha fet.

El senyor alcalde li respon que han parlat amb els Mossos d'Esquadra i saben qui són. L'Ajuntament no té més competència en la matèria. Pel que sembla, actuen vigilant a les víctimes. L'alcalde està demanant continuament als Mossos que vinguin a patrullar.

16.3. La senyora Borràs pregunta com ho controlen tot això de Sant Julià, tot això que va quedar després de la festa.

La senyora Brescó diu que sí que es va controlar, es va mirar a dins.

El senyor alcalde afegeix que, el tema de fora, no se sap si ho han fet els de la festa o algú aliè a la festa.

La senyora Masachs assenyala que cal controlar-ho però falta demostrar que ho van fer ells.

El senyor Gifre informa que hi havia un rètol de "Prohibit fumar" i ha desaparegut.

El senyor alcalde li contesta que el tornaran a posar.

16.4. La senyora Masachs diu que les cartes de XALOC encara segueixen arribant. Pregunta si l'equip de govern en sap el motiu i pregunta si són l'únic municipi en què això ha passat.

Es demana a la senyora secretaria si els pot contestar. La secretaria explica que XALOC els va informar que es tractava d'una errada informàtica i no sap si som l'únic municipi que els hi ha passat.

I, essent les 12.00 h, l'alcalde aixeca la sessió, de la qual s'estén la present acta, que jo, la secretària, certifico.

L'alcalde

Certifico
La secretària

Marc Garcia Nadal

Imma Parramon Burch